Europeiska unionens
officiella tidning

C 294

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioåttonde årgången

7 september 2015

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2015/C 294/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2015/C 294/02 Mål C-497/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italien) – Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas mot Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania (Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 49 FEUF, 102 FEUF och 106 FEUF — Etableringsfrihet — Icke-diskrimineringsprincipen — Missbruk av dominerande ställning — Artikel 15 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Avvisning) 2

SV

2015/C 294/03 Mål C-422/13: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht – Tyskland) – Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein mot Uta Wree (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Systemet med samlat gårdsstöd — Förordning (EG) nr 73/2009 — Artikel 34.2 a — Begreppet stödberättigande areal — Begreppet jordbruksareal — Areal bestående av det beväxta övertäckande skiktet på en avslutad deponi — Användning för jordbruksverksamhet — Tillåtlighet) 3

2015/C 294/04 Mål C-461/13: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. mot Förbundsrepubliken Tyskland (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Europeiska unionens politik inom vattenområdet — Direktiv 2000/60/EG — Artikel 4.1 — Miljömål beträffande ytvatten — Försämrad status i en ytvattenförekomst — Projekterad utbyggnad av en vattenväg — Skyldighet för medlemsstaterna att inte godkänna ett projekt som kan medföra en försämrad status hos en ytvattenförekomst — Kriterier som är avgörande för bedömningen av huruvida det föreligger en försämring av statusen hos en ytvattenförekomst) 3

2015/C 294/05 Mål C-607/13: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Ministero dell'Economia e delle Finanze m.fl. mot Francesco Cimmino m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaderna — Bananer — Förordning (EG) nr 2362/98 — Artiklarna 7, 11 och 21 — Tullkvoter — Bananer med ursprung i AVS-staterna — Ny aktör — Importlicenser — Rättigheter som härrör från vissa importlicenser kan inte överlåtas — Missbruk — Förordning (EG) nr 2988/95 — Artikel 4.3) . . 4

2015/C 294/06 Mål C-684/13: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret – Danmark) – Johannes Demmer mot Fødevareministeriets Klagecenter (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Systemet med samlat gårdsstöd — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Artikel 44.2 — Förordning (EG) nr 73/2009 — Artikel 34.2 a — Begreppet stödberättigande hektar — Arealer som gränsar till landningsbanorna, taxibanorna och utrullningsområdena — Användning för jordbruksverksamhet — Tillåtlighet — Återkrav av felaktigt beviljat jordbruksstöd). 5

2015/C 294/07 Mål C-63/14: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 juli 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Statligt stöd — Olagligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden — Skyldighet att återkräva stöd — Absolut hinder — Ersättning för en tjänst som kompletterar grundservicen) 6

2015/C 294/08 Mål C-87/14: Domstolens dom (x avdelningen) av den 9 juli 2015 – Europeiska kommissionen mot Irland (Fördragsbrott — Direktiv 2003/88/EG — Arbetstidens förläggning — Organisation av arbetstiden för läkare under utbildning) 7

2015/C 294/09 Mål C-144/14: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Maramureș – Rumänien) – Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 273 och 287 — Skyldighet att på eget initiativ registrera en beskattningsbar person till mervärdesskatt — Fråga huruvida veterinärmedicinska tjänster är beskattningsbara — Rättssäkerhetsprincipen — Principen om skydd för berättigade förväntningar) 7

2015/C 294/10 Mål C-153/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – Minister van Buitenlandse Zaken mot K och A (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/86/EG — Artikel 7.2 — Familjeåterförening — Integrationsåtgärder — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs en skyldighet för familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som lagligen uppehåller sig i den berörda medlemsstaten att genomföra ett medborgarintegrationsprov med godkänt resultat för att få resa in i berörd medlemsstat — Avgifter för ett sådant prov — Förenlighet) 8

2015/C 294/11 Mål C-177/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Maria José Regojo Dans mot Consejo de Estado (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausulerna 3 och 4 — Icke-diskrimineringsprincipen — ”Extraanställda” — Beslut att inte bevilja extraanställda tjänstetidstillägg för varje fullgjord tjänstgöringsperiod på tre år — Objektiva grunder) 9

2015/C 294/12 Mål C-183/14: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean mot Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 167, 168, 179 och 213 — Nationella skattemyndighetens omkvalificering av en transaktion som mervärdesskattepliktig ekonomisk verksamhet — Rättssäkerhetsprincipen — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Nationell lagstiftning enligt vilken avdragsrätt förutsätter att den berörda aktören är registrerad till mervärdesskatt och har inkommit med en mervärdesskattedeklaration) 10

2015/C 294/13 Mål C-209/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče – Slovenien) – NLB Leasing d.o.o. mot Republika Slovenija (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster — Leasingavtal — En fastighet som utgör leasingobjekt har återlämnats till leasegivaren — Begreppet ”avbeställning, hävning, icke godkännande, helt eller delvis utebliven betalning” — Rätt för leasegivaren att minska beskattningsunderlaget — Dubbelbeskattning — Olika tillhandahållanden — Principen om skatteneutralitet) 10

2015/C 294/14 Mål C-229/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Verden – Tyskland) – Ender Balkaya mot Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 a — Kollektiva uppsägningar — Begreppet arbetstagare — Medlem i företagsledningen i ett bolag med begränsat ansvar — Person som arbetar inom ramen för ett program för utbildning och återinträde på arbetsmarknaden och som får statligt stöd för utbildningen utan att få ersättning från arbetsgivaren) . 11

2015/C 294/15 Mål C-231/14 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 9 juli 2015 – InnoLux Corp. mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 101 FEUF — Artikel 53 i EES-avtalet — Världsmarknaden för flytkristallskärmar (LCD) — Prisfastställelse — Böter — Riktlinjer för beräkning av böter (2006) — Punkt 13 — Fastställande av den del av försäljningsvärdet som överträdelsen avser — Intern försäljning av den aktuella varan utanför EES — Beaktande av försäljningen av färdiga produkter i vilka den aktuella varan infogats till utomstående inom EES) 12

2015/C 294/16 Mål C-249/14 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 juli 2015 – Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L[da] mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och Fundação Eugénio de Almeida (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Gemenskapsfigurmärke QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA — Ansökan om registrering — Invändning från innehavaren av de äldre nationella figurmärkena VINHO PÊRAMANCA TINTO, VINHO PÊRAMANCA BRANCO och PÊRAMANCA — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling) 13

2015/C 294/17 Mål C-331/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče – Slovenien) – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma mot Republika Slovenija (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artiklarna 2 led 1 och 4.1 — Skattskyldighet — Fastighetstransaktioner — Försäljning av mark som hänförts till de privata tillgångarna för en fysisk person som är yrkesverksam som egenföretagare — Skattskyldig person som agerar i denna egenskap) 13

2015/C 294/18 Mål C-334/14: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Mons – Belgien) – État belge mot Nathalie De Fruytier (Begäran om förhandsavgörande — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag för vissa verksamheter av allmänintresse — Artikel 13 A.1 b och c — Sjukhusvård och sjukvård — Närbesläktade verksamheter — Transport av organ och prover från människor för medicinsk analys eller för medicinsk eller terapeutisk behandling — Självständig näringsverksamhet — Sjukhus och centra för medicinsk behandling eller diagnos — Inrättning av liknande natur) 14

2015/C 294/19 Mål C-348/14: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Câmpulung – Rumänien) – Maria Bucura mot SC Bancpost SA (Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 87/102/EEG — Artikel 1.2 a — Konsumentkredit — Begreppet konsument — Direktiv 93/13/EEG — Artiklarna 2 b, 3–5 och 6.1 — Oskäliga avtalsvillkor — Den nationella domstolens prövning ex officio — Avtalsvillkor som är klart och begripligt formulerade — Upplysningar som kreditgivaren är skyldig att lämna) 15

2015/C 294/20 Mål C-360/14 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 juli 2015 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2009/48/EG — Leksakers säkerhet — gränsvärden för bly, barium, arsenik, antimon, kvicksilver, nitrosaminer och nitroserbara ämnen i leksaker — Kommissionens beslut att inte fullt ut godkänna de nationella bestämmelser som anmälts av de tyska myndigheterna där gränsvärdena för dessa ämnen upprätthålls — Bevis för att de nationella bestämmelserna innebär en högre hälsoskyddsnivå) 16

2015/C 294/21 Mål C-575/14 P: Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 30 juni 2015 – Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mot kommissionen (Överklagande — Skiljedomsklausul — Kontrakt avseende finansiellt stöd från Europeiska unionen beviljat för ett projekt inom ramen för programmet eContent — Betalning av obetalda belopp och ersättning för den skada som klaganden anser sig ha lidit — Missuppfattning av uppgifterna i ärendet — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar ska ogillas — Begäran om ändring av det beslut som Europeiska unionens tribunal fattat med avseende på rättegångskostnaderna — Uppenbart att överklagandet ska avvisas) 16

2015/C 294/22 Mål C-223/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 18 maj 2015 – combit Software GmbH mot Commit Business Solutions Ltd 17

2015/C 294/23 Mål C-229/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 19 maj 2015 – Minister Finansów mot Janowi Mateusiak 17

2015/C 294/24 Mål C-231/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 21 maj 2015 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku mot Polkomtel sp. z o.o.. . . . 18

2015/C 294/25 Mål C-252/15 P: Överklagande ingett den 28 maj 2015 av Naazneen Investments Ltd av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 18 mars 2015 i mål T-250/13: Naazneen Investments Limited mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) 19

2015/C 294/26 Mål C-255/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 29 maj 2015 – Steef Mennens mot Emirates Direktion für Deutschland. 21

2015/C 294/27 Mål C-262/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 1 juni 2015 – GD European Land Systems – Steyr GmbH. 22

2015/C 294/28 Mål C-263/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 3 juni 2015 – Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV) 23

2015/C 294/29 Mål C-264/15 P: Överklagande ingett den 2 juni 2015 av Makro autoservicio mayorista SA av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 12 mars 2015 i mål T-269/12, Makro autoservicio mayorista mot kommissionen. 23

2015/C 294/30 Mål C-265/15 P: Överklagande ingett den 2 juni 2015 av Vestel Iberia, SL av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 12 mars 2015 i mål T-249/12, Vestel Iberia mot kommissionen. . 24

2015/C 294/31 Mål C-266/15 P: Överklagande ingett den 3 juni 2015 av Central Bank of Iran av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 25 mars 2015 i mål T-563/12, Central Bank of Iran mot Europeiska unionens råd 25

2015/C 294/32 Mål C-269/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie (Belgien) den 8 juni 2015 – Rijksdienst voor Pensioenen mot Willem Hoogstad; övrig part i målet: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering 26

2015/C 294/33 Mål C-276/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9 juni 2015 – Hecht-Pharma GmbH mot Hohenzollern Apotheke, innehavare Winfried Ertelt 27

2015/C 294/34 Mål C-277/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9 juni 2015 – Servoprax GmbH mot Roche Diagnostics Deutschland GmbH. 28

2015/C 294/35 Mål C-279/15 P: Överklagande ingett den 10 juni 2015 av Alexandre Borde och Carbonium av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 mars 2015 i mål T-314/14: Borde och Carbonium mot kommissionen. 28

2015/C 294/36 Mål C-281/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht München (Tyskland) den 11 juni 2015 – Soha Sahyouni mot Raja Mamisch. 29

2015/C 294/37 Mål C-282/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Braunschweig (Tyskland) den 11 juni 2015 – Queisser Pharma GmbH & Co. KG mot Förbundsrepubliken Tyskland. 30

2015/C 294/38 Mål C-283/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 11 juni 2015 – X mot Staatssecretaris van Financiën 31

2015/C 294/39 Mål C-288/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 15 juni 2015 – Medical Imaging Systems GmbH (MIS) mot Hauptzollamt München 32

2015/C 294/40 Mål C-289/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Republiken Slovakien) den 15 juni 2015 – Jozef Grundza 32

2015/C 294/41 Mål C-292/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vergabekammer Südbayern (Tyskland) den 16 juni 2015 – Hörmann Reisen GmbH mot Stadt Augsburg och Landkreis Augsburg 33

2015/C 294/42 Mål C-297/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sø- og Handelsretten (Danmark) den 18 juni 2015, Ferring Lægemidler A/S, som för talan för Ferring B.V., mot Orifarm A/S 34

2015/C 294/43 Mål C-300/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal administratif (Luxemburg) den 19 juni 2015 – Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser mot Directeur de l'administration des contributions directes 34

2015/C 294/44 Mål C-301/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 19 juni 2015 – Marc Soulier, Sara Doke mot ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre 35

2015/C 294/45 Mål C-302/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona (Spanien) den 19 juni 2015 – Correos y Télegrafos S.A. mot Ayuntamiento de Vila Seca . . 35

2015/C 294/46 Mål C-305/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 24 juni 2015 – Delta Air Lines Inc. mot Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen 36

2015/C 294/47 Mål C-310/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 25 juni 2015 – Vincent Deroo-Blanquart mot Sony Europe Limited, som trätt istället för Sony France SA . . . 37

2015/C 294/48 Mål C-311/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein oikeus (Finland) den 25 juni 2015 – TrustBuddy AB mot Lauri Pihlajaniemi 38

2015/C 294/49 Mål C-313/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de commerce de Paris (Frankrike) den 25 juni 2015 – Eco-Emballages SA mot Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS . . . 38

2015/C 294/50 Mål C-314/15: Talan väckt den 26 juni 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike. 39

2015/C 294/51 Mål C-321/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Luxemburg) den 29 juni 2015 – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA mot État du Grand-duché de Luxembourg . . 39

2015/C 294/52 Mål C-327/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 2 juli 2015 – TDC mot Teleklagenævnet och Erhvers- och Vækstministeriet 40

2015/C 294/53 Mål C-335/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 3 juli 2015 – Maria Cristina Elisabetta Ornano mot Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero 41

2015/C 294/54 Mål C-337/15 P: Överklagande ingett den 6 juli 2015 av Europeiska ombudsmannen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-2017/11, Staelen mot Europeiska ombudsmannen 42

2015/C 294/55 Mål C-338/15 P: Överklagande ingett den 7 juli 2015 av Claire Staelen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-217/11, Staelen mot Europeiska ombudsmannen 43

2015/C 294/56 Mål C-351/15 P: Överklagande ingett den 10 juli 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-470/11, Total och Elf Aquitaine mot kommissionen 44

2015/C 294/57 Mål C-358/15 P: Överklagande ingett den 13 juli 2015 av Bank of Industry and Mine av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-10/13, Bank of Industry and Mine mot rådet 45

2015/C 294/58 Mål C-359/15 P: Överklagande ingett den 13 juli 2015 av The National Iranian Gas Company av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-9/13, The National Iranian Gas Company mot rådet 47

2015/C 294/59 Mål C-373/15 P: Överklagande ingivet den 15 juli 2015 av Republiken Frankrike av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 30 april 2015 i mål T-259/13, Frankrike mot kommissionen 48

Tribunalen

2015/C 294/60 Mål T-172/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Stahlwerk Bous mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken — Talan om ogiltigförklaring — Begäran om justering av yrkanden — Avsaknad av nya omständigheter — Avvisning) 50

2015/C 294/61 Mål T-173/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – WeserWind mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108.2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 51

2015/C 294/62 Mål T-174/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Dieckerhoff Guss mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108.2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 51

2015/C 294/63 Mål T-175/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Walter Hundhausen mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108.2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 52

2015/C 294/64 Mål T-176/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Georgsmarienhütte mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108.2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken — Talan om ogiltigförklaring — Begäran om justering av yrkanden — Avsaknad av nya omständigheter — Avvisning) 53

2015/C 294/65 Mål T-177/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Harz Guss Zorge mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder antagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken — Talan om ogiltigförklaring — Begäran om justering av yrkanden — Avsaknad av nya omständigheter — Avvisning) 54

2015/C 294/66 Mål T-178/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Friedrich Wilhelms-Hütte mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder antagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 55

2015/C 294/67 Mål T-179/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Schmiedewerke Gröditz mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder antagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 56

2015/C 294/68 Mål T-183/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Schmiedag mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken — Talan om ogiltigförklaring — Begäran om justering av yrkanden — Avsaknad av nya omständigheter — Avvisning) 57

2015/C 294/69 Mål T-230/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Deutsche Edelstahlwerke mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 57

2015/C 294/70 Mål T-235/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – ArcelorMittal Hamburg m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 58

2015/C 294/71 Mål T-236/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Kronotex och Kronoply mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 59

2015/C 294/72 Mål T-237/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Steinbeis Papier mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 60

2015/C 294/73 Mål T-265/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Schumacher Packaging mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 60

2015/C 294/74 Mål T-270/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Grupa Azoty ATT Polymers mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 61

2015/C 294/75 Mål T-272/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – P-D Glasseiden m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 62

2015/C 294/76 Mål T-275/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Drahtwerk St. Ingbert m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 63

2015/C 294/77 Mål T-276/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Flachglas Torgau m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 63

2015/C 294/78 Mål T-280/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Ineos Manufacturing Deutschland m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) . 64

2015/C 294/79 Mål T-281/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Fels-Werke mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 65

2015/C 294/80 Mål T-282/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Bayer MaterialScience mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 66

2015/C 294/81 Mål T-283/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Advansa m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 66

2015/C 294/82 Mål T-318/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Vinnolit mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken) 67

2015/C 294/83 Mål T- T-161/15: Talan väckt den 1 april 2015 – Brinkmann (Steel Trading) m.fl. mot kommissionen och and ECB 68

2015/C 294/84 Mål T-255/15: Talan väckt den 19 maj 2015 – Almaz-Antey mot rådet 69

2015/C 294/85 Mål T-262/15: Talan väckt den 22 maj 2015 – Kiselev mot rådet 70

2015/C 294/86 Mål T-275/15: Talan väckt den 29 maj 2015 – Hmicho mot rådet 71

2015/C 294/87 Mål T-278/15 P: Överklagande ingett den 1 juni 2015 av Europeiska utrikestjänsten (EEAS) av den dom som personaldomstolen meddelade den 18 mars 2015 i mål F-51/14 72

2015/C 294/88 Mål T-292/15: Talan väckt den 3 juni 2015 – Vakakis mot kommissionen 73

2015/C 294/89 Mål T-310/15: Talan väckt den 5 juni 2015 – European Union Copper Task Force mot kommissionen 74

2015/C 294/90 Mål T-316/15: Talan väckt den 11 juni 2015 – Republiken Polen mot kommissionen 75

2015/C 294/91 Mål T-332/15: Talan väckt den 16 juni 2015 – Ocean Capital Administration m.fl. mot rådet. 76

2015/C 294/92 Mål T-336/15: Överklagande ingett den 25 juni 2015 – Windrush Aka mot harmoniseringskontoret – Dammers (The Specials). 77

2015/C 294/93 Mål T-337/15: Överklagande av den 29 juni 2015 – Bach Flower Remedies mot harmoniseringskontoret – Durapharma (RESCUE) 78

2015/C 294/94 Mål T-349/15: Överklagande av den 30 juni 2015 – CG mot harmoniseringskontoret – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER) 79

2015/C 294/95 Mål T-355/15: Överklagande av den 30 juni 2015 – Alpex Pharma mot harmoniseringskontoret – Astex Pharmaceuticals (ASTEX) 79

2015/C 294/96 Mål T-358/15: Överklagande ingett den 3 juli 2015 – Arrom Conseil mot harmoniseringskontoret – Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci) 80

2015/C 294/97 Mål T-359/12: Talan väckt den 3 juli 2015 – Arrom Conseil mot harmoniseringskontoret – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci) 81

2015/C 294/98 Mål T-361/15: Talan väckt den 3 juli 2015 – Choice mot harmoniseringskontoret (Choice chocolate & ice cream) 81

2015/C 294/99 Mål T-362/15: Överklagande ingett den 1 juli 2015 – Lacamanda Group mot harmoniseringskontoret – Woolley (HENLEY) 82

Personaldomstolen

2015/C 294/100 Mål F-92/15: Talan väckt den 26 juni 2015 – ZZ mot kommissionen 83

2015/C 294/101 Mål F-94/15: Talan väckt den 30 juni 2015 – ZZ mot EEAS 83

2015/C 294/102 Mål F-95/15: Talan väckt den 1 juli 2015 – ZZ mot kommissionen 84

2015/C 294/103 Mål F-96/15: Talan väckt den 1 juli 2015 – ZZ mot kommissionen 84

2015/C 294/104 Mål F-97/15: Talan väckt den 1 juli 2015 – ZZ mot kommissionen 85

2015/C 294/105 Mål F-98/15: Talan väckt den 3 juli 2015 – ZZ mot parlamentet 86

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2015/C 294/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 279, 24.8.2015

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 270, 17.8.2015

EUT C 262, 10.8.2015

EUT C 254, 3.8.2015

EUT C 245, 27.7.2015

EUT C 236, 20.7.2015

EUT C 228, 13.7.2015

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italien) – Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas mot Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Mål C-497/12) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 49 FEUF, 102 FEUF och 106 FEUF — Etableringsfrihet — Icke-diskrimineringsprincipen — Missbruk av dominerande ställning — Artikel 15 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Avvisning)

(2015/C 294/02)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Motparter: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Domslut

De frågor som ställts inom ramen för den begäran om förhandsavgörande som ingetts av Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Italien), genom beslut av den 9 oktober 2012, och som nämnda domstol uppgett att den fortfarande önskar få svar på, kan inte tas upp till sakprövning.

([1]) EUT C 26 av 26.01.2013.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht – Tyskland) – Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein mot Uta Wree

(Mål C-422/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Systemet med samlat gårdsstöd — Förordning (EG) nr 73/2009 — Artikel 34.2 a — Begreppet stödberättigande areal — Begreppet jordbruksareal — Areal bestående av det beväxta övertäckande skiktet på en avslutad deponi — Användning för jordbruksverksamhet — Tillåtlighet)

(2015/C 294/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Motpart: Uta Wree

Domslut

Artikel 34.2 a i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 ska tolkas så, att en areal som utgör det övertäckande skiktet på en deponi som befinner sig i efterbehandlingsfasen utgör en jordbruksareal, i den mening som avses i denna bestämmelse, under förutsättning att den faktiskt används som permanent betesmark.

([1]) EUT C 304, 19.10.2013.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-461/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Europeiska unionens politik inom vattenområdet — Direktiv 2000/60/EG — Artikel 4.1 — Miljömål beträffande ytvatten — Försämrad status i en ytvattenförekomst — Projekterad utbyggnad av en vattenväg — Skyldighet för medlemsstaterna att inte godkänna ett projekt som kan medföra en försämrad status hos en ytvattenförekomst — Kriterier som är avgörande för bedömningen av huruvida det föreligger en försämring av statusen hos en ytvattenförekomst)

(2015/C 294/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V.

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Ytterligare deltagare i rättegången: Freie Hansestadt Bremen

Domslut

1) *Artikel 4.1 a i-iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ska tolkas så, att medlemsstaterna – med förbehåll för att undantag kan beviljas – är skyldiga att inte lämna tillstånd till ett projekt när projektet kan orsaka en försämring av en ytvattenförekomsts status eller när projektet äventyrar uppnåendet av en god status hos en ytvattenförekomst eller en god ekologisk potential och en god kemisk status hos en ytvattenförekomst vid den tidpunkt som anges i direktivet.*

2) *Begreppet "försämring av statusen" hos en ytvattenförekomst, vilken återfinns i artikel 4.1 a i i direktiv 2000/60, ska tolkas så, att det föreligger en försämring så snart statusen hos minst en av kvalitetsfaktorerna enligt bilaga V i direktivet blir försämrad med en klass, även om denna försämring av kvalitetsfaktorn inte leder till en försämring av klassificeringen av ytvattenförekomsten som helhet. Om den aktuella kvalitetsfaktorn enligt nämnda bilaga däremot redan befinner sig i den lägsta klassen ska varje försämring av denna kvalitetsfaktor anses innebära en "försämring av statusen" hos en ytvattenförekomst, i den mening som avses i artikel 4.1 a i i direktiv 2000/60.*

([1]) EUT C 352, 30.11.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Ministero dell'Economia e delle Finanze m.fl. mot Francesco Cimmino m.fl.

(Mål C-607/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaderna — Bananer — Förordning (EG) nr 2362/98 — Artiklarna 7, 11 och 21 — Tullkvoter — Bananer med ursprung i AVS-staterna — Ny aktör — Importlicenser — Rättigheter som härrör från vissa importlicenser kan inte överlåtas — Missbruk — Förordning (EG) nr 2988/95 — Artikel 4.3)

(2015/C 294/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane, Europeiska kommissionen

Motparter: Francesco Cimmino, Costantino Elmi, Diletto Nicchi, Vincenzo Nicchi, Ivo Lazzeri, Euclide Lorenzon, Patrizia Mansutti, Maurizio Misturelli, Maurizio Momesso, Mirjam Princic, Marco Raffaelli, Gianni Vecchi, Marco Malavasi, Massimo Malavasi, Umberto Malavasi, Carlo Mosca, Luca Nicoli, Raffaella Orsero, Raffaello Orsero, Erminia Palombini, Matteo Surian

Domslut

1) *Artikel 7 a i kommissionens förordning (EG) nr 2362/98 av den 28 oktober 1998 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1632/2000 av den 25 juli 2000, jämförd med artikel 11 i förordningen, ska tolkas så att villkoret att en ekonomisk aktör måste bedriva handel som importör "i eget namn och för egen räkning" inte enbart avser registrering av denna som "ny aktör" i den mening som avses i nämnda bestämmelse, utan detta villkor ska även vara uppfyllt för att denna aktör fortsatt ska betraktas som ny aktör med avseende på importverksamhet på bananmarknaden inom ramen för de tullkvoter som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar.*

2) *Artikel 21.2 i förordning nr 2362/98, i ändrad lydelse, ska tolkas så, att den utgör hinder för sådana transaktioner som de som är aktuella i det nationella målet, genom vilka en ny aktör, med en annan aktör registrerad som ny aktör som mellanhand, köper en vara från en traditionell importör innan varan importeras till unionen och sedan säljer tillbaka varan till denna traditionella aktör, med samma mellanhand, efter att varan importerats till unionen, när dessa transaktioner utgör missbruk, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.*

3) *Artikel 4.3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ska tolkas så, att den omständigheten att det konstateras ett missbruk, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, medför att en aktör som på ett konstruerat sätt har försatt sig i en situation som otillbörligt ger denna rätt till förmånstull vid import av bananer är skyldig att betala tull för varorna i fråga, oberoende av de eventuella administrativa, civilrättsliga eller straffrättsliga sanktioner som föreskrivs i nationell rätt.*

([1]) EUT C 61, 1.3.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret – Danmark) – Johannes Demmer mot Fødevareministeriets Klagecenter

(Mål C-684/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Systemet med samlat gårdsstöd — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Artikel 44.2 — Förordning (EG) nr 73/2009 — Artikel 34.2 a — Begreppet stödberättigande hektar — Arealer som gränsar till landningsbanorna, taxibanorna och utrullningsområdena — Användning för jordbruksverksamhet — Tillåtlighet — Återkrav av felaktigt beviljat jordbruksstöd)

(2015/C 294/06)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Johannes Demmer

Motpart: Fødevareministeriets Klagecenter

Domslut

1) *Artikel 44.2 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 och artikel 34.2 a i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 ska tolkas så, att en jordbruksareal bestående av säkerhetszoner omkring landningsbanorna, taxibanorna och utrullningsområdena på ett flygfält, vilka omfattas av särskilda bestämmelser och begränsningar, utgör ett stödberättigande areal vad gäller det aktuella stödet. Detta förutsätter dock dels att den jordbrukare som använder denna areal har en viss självständighet att fatta egna beslut beträffande den berörda arealen för att han ska kunna utöva sin jordbruksverksamhet, dels att han kan bedriva sin jordbruksverksamhet på de aktuella arealerna trots de begränsningar som följer av utövandet av en annan verksamhet på samma arealer.*

2) *Artikel 137 i förordning nr 73/2009 ska tolkas så, att en jordbrukare som före den 1 januari 2010 har underrättats om att tilldelningen till vederbörande av stödrättigheter var otillåten, inte med framgång kan åberopa denna artikel för att för att i efterhand tillerkännas dessa rättigheter.*

Artikel 73.4 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2184/2005 av den 23 december 2005, ska tolkas så, att jordbrukaren ska anses rimligen ha kunnat upptäcka att de arealer inte var stödberättigande till det aktuella stödet för vilka jordbrukaren inte hade något manöverutrymme vid deras användning i sin jordbruksverksamhet och/eller på vilka vederbörande inte kunnat bedriva sin jordbruksverksamhet på grund av de begränsningar som följer av utövandet av en annan verksamhet på samma arealer. Det är situationen vid tidpunkten för betalningen av stödet som ska beaktas vid bedömningen av huruvida ett fel som legat till grund för utbetalningen av stödet rimligen kunde ha upptäckts av denne jordbrukare. Bedömningen enligt artikel 73.4 i förordning nr 796/2004 ska ske separat för vart och ett av de berörda åren.

Artikel 73.5 i förordning nr 796/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 2184/2005, ska tolkas så, att under sådana omständigheter som är aktuella i det nationella målet, ska en jordbrukare anses vara i god tro om vederbörande varit uppriktigt övertygad om att de berörde arealerna varit berättigade till stödet. Vad gäller artikel 73.5 i förordning nr 796/2004 ska bedömningen av denna jordbrukares goda tro ske separat för vart och ett av de berörda åren och denna goda tro måste kvarstå till och med utgången av det fjärde året efter utbetalningen av stödet.

(1) EUT C 85, 22.3.2014.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 juli 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-63/14) (1)

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Olagligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden — Skyldighet att återkräva stöd — Absolut hinder — Ersättning för en tjänst som kompletterar grundservicen)

(2015/C 294/07)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam och J. Bousin)

Domslut

1) *Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 288 fjärde stycket FEUF och artiklarna 3, 4 och 5 i kommissionens beslut 2013/435/EU av den 2 maj 2013 om det statliga stöd SA.22843 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för Société Nationale Corse Méditerranée och Compagnie Méridionale de Navigation genom att inte inom de föreskrivna fristerna vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA betalar tillbaka det statliga stöd som förklarats olagligt och oförenligt med den inre marknaden i artikel 2.1 i ovannämnda beslut, genom att inte inom de föreskrivna fristerna ställa in alla utbetalningar av det stöd som avses i nämnda artikel 2.1 och genom att inte inom den fastställda fristen informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att följa det aktuella beslutet.*

2) *Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 135, 5.5.2014.

Domstolens dom (x avdelningen) av den 9 juli 2015 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-87/14) ([1])

(Fördragsbrott — Direktiv 2003/88/EG — Arbetstidens förläggning — Organisation av arbetstiden för läkare under utbildning)

(2015/C 294/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. van Beek och J. Enegren)

Svarande: Irland (ombud: E. Creedon, E. Mc Phillips, A Joyce och B. Counihan, biträdda av D. Fennelly, barrister)

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 102, 7.4.2014.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Maramureș – Rumänien) – Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

(Mål C-144/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 273 och 287 — Skyldighet att på eget initiativ registrera en beskattningsbar person till mervärdesskatt — Fråga huruvida veterinärmedicinska tjänster är beskattningsbara — Rättssäkerhetsprincipen — Principen om skydd för berättigade förväntningar)

(2015/C 294/09)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Maramureș

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei

Motpart: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

Domslut

1) *Artikel 273 första stycket i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/162/EU, innebär inte en skyldighet för medlemsstaterna att på eget initiativ registrera en beskattningsbar person till mervärdesskatt enbart på grundval av skattedeklarationer avseende andra skatter än mervärdesskatt, även om dessa deklarationer hade gjort det möjligt att fastställa att den beskattningsbara personen överskred taket för undantag från mervärdesskatt.*

2) *Rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar utgör inte hinder för att en nationell skattemyndighet beslutar att veterinärmedicinska tjänster ska vara mervärdesskattepliktiga under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet. Detta gäller under förutsättning att detta beslut bygger på klara bestämmelser och att myndighetens praxis inte har varit sådan att den, hos en försiktig och medveten ekonomisk aktör, har kunnat ge upphov till rimliga förväntningar på att denna skatt inte skulle påföras sådana tjänster, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.*

([1]) EUT C 212, 7.7.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – Minister van Buitenlandse Zaken mot K och A

(Mål C-153/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/86/EG — Artikel 7.2 — Familjeåterförening — Integrationsåtgärder — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs en skyldighet för familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som lagligen uppehåller sig i den berörda medlemsstaten att genomföra ett medborgarintegrationsprov med godkänt resultat för att få resa in i berörd medlemsstat — Avgifter för ett sådant prov — Förenlighet)

(2015/C 294/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister van Buitenlandse Zaken

Motpart: K och A

Domslut

Artikel 7.2 första stycket i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ska tolkas så, att medlemsstaterna får kräva av tredjelandsmedborgare – innan de tillåter att nämnda medborgare reser in eller vistas på deras territorium i familjeåterföreningssyfte – att de med godkänt resultat genomför ett medborgarintegrationsprov, såsom det prov som är aktuellt i de nationella målen, vilket omfattar grundläggande kunskaper i den berörda medlemsstatens språk och samhällsförhållanden och som innebär att avgifter måste betalas, om tillämpningsvillkoren för en sådan skyldighet inte omöjliggör eller gör det orimligt svårt att utöva rätten till familjeåterförening. Under sådana omständigheter som dem som föreligger i de nationella målen innebär dessa villkor – i den mån de inte gör det möjligt att beakta särskilda omständigheter som utgör objektiva hinder för att berörda personer ska kunna genomföra provet med godkänt resultat och i den mån de fastställer de avgifter som är hänförliga till proven till för höga belopp – att det blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva rätten till familjeåterförening.

(1) EUT C 194 av den 24.6.2014)

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Maria José Regojo Dans mot Consejo de Estado

(Mål C-177/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausulerna 3 och 4 — Icke-diskrimineringsprincipen — ”Extraanställda” — Beslut att inte bevilja extraanställda tjänstetidstillägg för varje fullgjord tjänstgöringsperiod på tre år — Objektiva grunder)

(2015/C 294/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: María José Regojo Dans

Motpart: Consejo de Estado

Domslut

1) *Begreppet ”visstidsanställd” i den mening som avses i klausul 3.1 ramavtalet om visstidsarbete av den 18 mars 1999 (nedan kallat ramavtalet), vilket är bilagt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFF, UNICE och CEEP, ska tolkas på så sätt att det är tillämpligt på en sådan arbetstagare som klaganden i det nationella målet.*

2) *Klausul 4.1 i ramavtalet ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken extraanställda – utan att det kan motiveras på objektiva grunder – inte har rätt till sådant tjänstetidstillägg för varje fullgjord tjänstgöringsperiod på tre år som bland annat ges till ordinarie tjänstemän. Detta gäller under förutsättning att dessa båda kategorier av arbetstagare befinner sig i jämförbara situationer med avseende på erhållande av nämnda tillägg, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.*

(1) EUT C 253, 4.8.2014

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean mot Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Mål C-183/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 167, 168, 179 och 213 — Nationella skattemyndighetens omkvalificering av en transaktion som mervärdesskattepliktig ekonomisk verksamhet — Rättssäkerhetsprincipen — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Nationell lagstiftning enligt vilken avdragsrätt förutsätter att den berörda aktören är registrerad till mervärdesskatt och har inkommit med en mervärdesskattedeklaration)

(2015/C 294/12)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean

Motpart: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Domslut

1) *Rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar utgör inte hinder för att en nationell skattemyndighet, under sådana omständigheter som de i det nationella målet, efter en skattekontroll beslutar att påföra mervärdesskatt för vissa transaktioner och dessutom beslutar om tilläggsavgifter. Detta gäller under förutsättning att detta beslut bygger på klara och tydliga bestämmelser och att myndighetens praxis inte har varit sådan att den, hos en försiktig och medveten ekonomisk aktör, har kunnat ge upphov till rimliga förväntningar på att denna skatt inte skulle påföras sådana transaktioner, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera. De tilläggsavgifter som tillämpas i dessa sammanhang ska vara förenliga med proportionalitetsprincipen.*

2) *Under sådana omständigheter som dem som är aktuella i det nationella målet utgör rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en beskattningsbar person nekas rätt att dra av den ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats för varor eller tjänster som använts för beskattningsbara transaktioner, samtidigt som denna däremot är skyldig att betala in den skatt som borde ha tagits ut, enbart av det skälet att vederbörande inte var registrerad till mervärdesskatt vid den tidpunkt då dessa transaktioner genomfördes, och detta gäller så länge den beskattningsbara personen inte har både vederbörligen registrerats till mervärdesskatt och inkommit med en mervärdesskattedeklaration.*

([1]) EUT C 253, 4.8.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče – Slovenien) – NLB Leasing d.o.o. mot Republika Slovenija

(Mål C-209/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster — Leasingavtal — En fastighet som utgör leasingobjekt har återlämnats till leasegivaren — Begreppet ”avbeställning, hävning, icke godkännande, helt eller delvis utebliven betalning” — Rätt för leasegivaren att minska beskattningsunderlaget — Dubbelbeskattning — Olika tillhandahållanden — Principen om skatteneutralitet)

(2015/C 294/13)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NLB Leasing d.o.o.

Motpart: Republika Slovenija

Domslut

1) *Artiklarna 2.1, 14 och 24.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att för det fall det i ett leasingavtal avseende en fastighet föreskrivs att äganderätten till fastigheten övergår till leasetagaren vid utgången av avtalstiden eller att leasetagaren förfogar över en väsentlig del av äganderätten till fastigheten, nämligen genom att de ekonomiska risker och fördelar som förknippas med ägandet av fastigheten i allt väsentligt överförs till leasetagaren och att det diskonterade sammanlagda beloppet av betalningarna i princip motsvarar egendomens marknadsvärde, ska en transaktion enligt ett sådant avtal jämställas med förvärv av anläggningstillgång.*

2) *Artikel 90.1 i direktiv 2006/112 ska tolkas så att det inte är tillåtet för en beskattningsbar person att minska sitt beskattningsunderlag när vederbörande i praktiken har erhållit samtliga betalningar i utbyte mot den prestation han eller hon har tillhandahållit eller – utan att avtalet har hävts med retroaktiv verkan eller att det har skett en avbeställning – den som mottar prestationen inte längre är skyldig att erlägga det avtalade priset.*

3) *Principen om skatteneutralitet ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att dels en transaktion avseende fastighetsleasing, dels en överlåtelse av de leasade fastigheterna till en (i förhållande till leasingavtalet) utomstående person blir föremål för en separat mervärdesbeskattning. Detta gäller i den mån dessa transaktioner inte kan anses utgöra ett enda tillhandahållande, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma.*

([1]) EUT C 202, 30.6.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Verden – Tyskland) – Ender Balkaya mot Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Mål C-229/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 a — Kollektiva uppsägningar — Begreppet arbetstagare — Medlem i företagsledningen i ett bolag med begränsat ansvar — Person som arbetar inom ramen för ett program för utbildning och återinträde på arbetsmarknaden och som får statligt stöd för utbildningen utan att få ersättning från arbetsgivaren)

(2015/C 294/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Verden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ender Balkaya

Motpart: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Domslut

1) *Artikel 1.1 a i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning eller praxis som vid den beräkning av antalet anställda som föreskrivs i bestämmelsen, inte inbegriper en medlem i företagsledningen i ett bolag med begränsat ansvar, såsom den som är i fråga i det nationella målet, som utför sitt arbete under ledning och kontroll av ett annat av bolagets organ, får ersättning som vederlag för sin verksamhet och själv inte äger andelar i bolaget.*

2) *Artikel 1.1 a i direktiv 98/59 ska tolkas så, att en person, såsom den som är i fråga i det nationella målet, som utför praktiskt arbete inom ett företag i form av praktiktjänstgöring utan att få ersättning från sin arbetsgivare, men som får ekonomiskt stöd från det offentliga organ som har ansvar för främjande av arbete för denna aktivitet som erkänts av nämnda organ för att förvärva eller fördjupa kunskaper eller genomgå en yrkesutbildning, ska anses vara arbetstagare i den mening som avses i bestämmelsen.*

([1]) EUT C 303, 8.9.2014

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 9 juli 2015 – InnoLux Corp. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-231/14 P) ([1])

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 101 FEUF — Artikel 53 i EES-avtalet — Världsmarknaden för flytkristallskärmar (LCD) — Prisfastställelse — Böter — Riktlinjer för beräkning av böter (2006) — Punkt 13 — Fastställande av den del av försäljningsvärdet som överträdelsen avser — Intern försäljning av den aktuella varan utanför EES — Beaktande av försäljningen av färdiga produkter i vilka den aktuella varan infogats till utomstående inom EES)

(2015/C 294/15)

Rättegångsspråk: x

Parter

Klagande: InnoLux Corp., tidigare Chimei InnoLux Corp. (ombud: J.-F. Bellis, avocat, och R. Burton, solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen, (ombud: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek och P. Van Nuffel)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *InnoLux Corp. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 212, 7.7.2014.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 juli 2015 – Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L[da] mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och Fundação Eugénio de Almeida

(Mål C-249/14 P) ([1])

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Gemenskapsfigurmärke QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA — Ansökan om registrering — Invändning från innehavaren av de äldre nationella figurmärkena VINHO PÊRAMANCA TINTO, VINHO PÊRAMANCA BRANCO och PÊRAMANCA — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling)

(2015/C 294/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L[da] (ombud: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, advogado)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo), Fundação Eugénio de Almeida (ombud: B. Braga da Cruz och J.M. Pimenta)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal L[da] ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 361, 13.10.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče – Slovenien) – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma mot Republika Slovenija

(Mål C-331/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artiklarna 2 led 1 och 4.1 — Skattskyldighet — Fastighetstransaktioner — Försäljning av mark som hänförts till de privata tillgångarna för en fysisk person som är yrkesverksam som egenföretagare — Skattskyldig person som agerar i denna egenskap)

(2015/C 294/17)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Motpart: Republika Slovenija

Domslut

Under sådana omständigheter som dem i det nationella målet – under vilka en skattskyldig person har förvärvat fastigheter, där vissa blev en del av vederbörandes privata tillgångar och andra överfördes till vederbörandes företags tillgångar, och på dessa fastigheter uppfört, i egenskap av skattskyldig person, ett köpcentrum som därefter har sålts tillsammans med de fastigheter på vilket denna byggnad var uppförd – ska artiklarna 2 led 1 och 4.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund tolkas så, att försäljningen av de fastigheter som ingick i den skattskyldiges privata tillgångar ska vara mervärdesskattepliktig, eftersom att den skattskyldiga personen vid denna transaktion agerat i denna egenskap.

([1]) EUT C 303, 8.9.2014.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 2 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Mons – Belgien) – État belge mot Nathalie De Fruytier

(Mål C-334/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag för vissa verksamheter av allmänintresse — Artikel 13 A.1 b och c — Sjukhusvård och sjukvård — Närbesläktade verksamheter — Transport av organ och prover från människor för medicinsk analys eller för medicinsk eller terapeutisk behandling — Självständig näringsverksamhet — Sjukhus och centra för medicinsk behandling eller diagnos — Inrättning av liknande natur)

(2015/C 294/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Mons

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge

Motpart: Nathalie De Fruytier

Domslut

Artikel 13 A.1 b och c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, ska tolkas så, att dessa bestämmelser inte är tillämpliga på transport – vilken utförs av en oberoende tredje part vars tjänster är inkluderade i den ersättning som socialförsäkringen utger – av organ och prover från människor för medicinsk analys eller för medicinsk eller terapeutisk behandling till kliniker och laboratorier. En sådan verksamhet kan i synnerhet inte undantas från mervärdesskatteplikt såsom en med medicinska tjänster närbesläktad verksamhet, i den mening som avses i artikel 13 A.1 b i sjätte direktivet, när denna oberoende tredje part inte kan kvalificeras som ett "offentligrättsligt organ" eller kan betecknas som ett "sjukhus", "centrum för medicinsk behandling", "centrum för diagnos" eller en annan "i vederbörlig ordning erkänd inrättning av liknande natur", vilka är verksamma under sociala betingelser som är jämförbara med betingelserna för offentligrättsliga organ.

([1]) EUT C 303, 8.9.2014.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Câmpulung – Rumänien) – Maria Bucura mot SC Bancpost SA

(Mål C-348/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 87/102/EEG — Artikel 1.2 a — Konsumentkredit — Begreppet konsument — Direktiv 93/13/EEG — Artiklarna 2 b, 3–5 och 6.1 — Oskäliga avtalsvillkor — Den nationella domstolens prövning ex officio — Avtalsvillkor som är klart och begripligt formulerade — Upplysningar som kreditgivaren är skyldig att lämna)

(2015/C 294/19)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Câmpulung

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Maria Bucura

Motpart: SC Bancpost SA

Intervenient: Vasile Ciobanu

Domslut

1) *Artikel 1.2 i rådets direktiv 87/201/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG av den 16 februari 1998, och artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal, ska tolkas så, att begreppet konsument i dessa bestämmelser omfattar en fysisk person som är medgäldenär i ett kreditavtal som ingåtts med en näringsidkare, när näringsidkaren agerar på ett sätt som kan anses ligga utanför hans eller hennes affärs- eller yrkesverksamhet.*

2) *Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att det ankommer på den nationella domstolen att ex officio pröva om villkoren i ett avtal som har ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare är oskäliga i den mening som avses i denna bestämmelse, när rätten i fråga förfogar över de för bedömningen nödvändiga faktiska och rättsliga omständigheterna.*

3) *Artiklarna 3–5 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att den nationella domstolen ska vid bedömningen av huruvida villkoren i ett konsumentkreditavtal är oskäliga i den mening som avses i artikel 3.1 och 3.3 i detta direktiv, beakta samtliga omständigheter i samband med ingåendet av detta avtal. Den nationella domstolen ska därvid kontrollera om konsumenten, i förevarande fall, upplysts om samtliga omständigheter som kan påverka räckvidden av konsumentens förpliktelser bland annat för att kunna beräkna den totala kostnaden för lånet. Vid denna bedömning är det av avgörande betydelse om villkoren har formulerats på ett så pass klart och begripligt sätt att en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument kan bedöma kostnaden ifråga, dels den omständigheten att det i kreditavtalet inte hänvisas till uppgifter som, med hänsyn till vilka varor och tjänster som avses med detta avtal, är väsentliga, och i synnerhet dem som avses i artikel 4 i direktiv 87/102, i ändrad lydelse.*

([1]) EUT C 361, 13.10.2014.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 juli 2015 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-360/14 P) ([1])

(Överklagande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2009/48/EG — Leksakers säkerhet — gränsvärden för bly, barium, arsenik, antimon, kvicksilver, nitrosaminer och nitroserbara ämnen i leksaker — Kommissionens beslut att inte fullt ut godkänna de nationella bestämmelser som anmälts av de tyska myndigheterna där gränsvärdena för dessa ämnen upprätthålls — Bevis för att de nationella bestämmelserna innebär en högre hälsoskyddsnivå)

(2015/C 294/20)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och A. Lippstreu, biträdda av U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: P. Mihaylova, M. Patakia och G. Wilms)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 315, 15.9.2014.)

Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 30 juni 2015 – Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mot kommissionen

(Mål C-575/14 P) ([1])

(Överklagande — Skiljedomsklausul — Kontrakt avseende finansiellt stöd från Europeiska unionen beviljat för ett projekt inom ramen för programmet eContent — Betalning av obetalda belopp och ersättning för den skada som klaganden anser sig ha lidit — Missuppfattning av uppgifterna i ärendet — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar ska ogillas — Begäran om ändring av det beslut som Europeiska unionens tribunal fattat med avseende på rättegångskostnaderna — Uppenbart att överklagandet ska avvisas)

(2015/C 294/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ombud: M. Sfyri och I. Ampazis, dikigoroi)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Cappelletti och S. Delaude)

Avgörande

1) *Överklagandet avvisas.*

2) *Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE förpliktas ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 65, 23.02.2015.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 18 maj 2015 – combit Software GmbH mot Commit Business Solutions Ltd

(Mål C-223/15)

(2015/C 294/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgerichts Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: combit Software GmbH

Motpart: Commit Business Solutions Ltd

Tolkningsfrågor (1)

Vilka följder har det för bedömningen av risken för förväxling mellan ett gemenskapsordmärke och en beteckning som har påstått utgöra varumärkesintrång, att gemenskapsordmärkets och nämnda betecknings ljudlikhet enligt genomsnittskonsumenterna i en del av medlemsstaterna uppvägs av en skillnad i betydelse, medan genomsnittskonsumenter i andra medlemsstater inte uppfattar det på samma sätt:

a) Ska genomsnittskonsumenternas synsätt i förstnämnda eller sistnämnda medlemsstater eller en fiktiv genomsnittskonsuments synsätt i samtliga medlemsstater anses vara avgörande vid bedömningen av risken för förväxling?

b) Ska det anses föreligga ett intrång i ett gemenskapsvarumärke inom hela Europeiska unionen om det endast föreligger risk för förväxling i en viss del eller ska det göras skillnad mellan de enskilda medlemsstaterna?

(1) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 19 maj 2015 – Minister Finansów mot Janowi Mateusiak

(Mål C-229/15)

(2015/C 294/23)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister Finansów

Motpart: Janowi Mateusiak

Tolkningsfråga

Ska artikel 18 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]), tolkas så, att en beskattningsbar persons anläggningstillgångar – för vilka denne gjort mervärdesskatteavdrag vid förvärvet –, vid den tidpunkt då den beskattningsbara personen upphör med sin verksamhet, inte ska påföras skatt eller tas upp i likvidationsförteckningen efter utgången av den justeringsperiod som föreskrivs i artikel 187 i direktivet, när den lagstadgade perioden för justering av avdrag för ingående skatt som hänför sig till förvärvet och som följer av den uppskattade användningsperioden för dessa tillgångar i den ekonomiska verksamhet som bedrivs av den beskattningsbara personen, har löpt ut, eller ska anläggningstillgångarna, vid den tidpunkt då den beskattningsbara personen upphör med sin ekonomiska verksamhet, omfattas av skatteplikt oberoende av justeringsperioden?

([1]) EGT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 21 maj 2015 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku mot Polkomtel sp. z o.o.

(Mål C-231/15)

(2015/C 294/24)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku

Motpart: Polkomtel sp. z o.o.

Tolkningsfråga

Ska artikel 4.1 första och tredje meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ([1]) tolkas så, att den nationella domstolen i ett fall där det företag som tillhandahåller nät överklagar ett beslut från den nationella regleringsmyndigheten – varigenom taxor för terminering i nät som tillhandahålls av företaget fastställdes (nedan kallat MTR-beslutet) –, och därefter överklagar ett senare beslut av den nationella regleringsmyndigheten – varigenom det avtal som ingåtts mellan det företag som MTR-beslutet är riktat till och ett annat företag ändrades på så sätt att de taxor som tas ut av det andra företaget för terminering i det nät som tillhandahålls av det företag till vilket MTR-beslutet är riktat motsvarar de taxor som fastställdes i MTR-beslutet (genomförandebeslutet) – efter att den konstaterat att MTR-beslutet har ogiltigförklarats, inte kan ogiltigförklara genomförandebeslutet med hänsyn till ordalydelsen i artikel 4.1 fjärde meningen i direktiv 2002/21 eller det intresse som det företag som genomförandebeslutet avser har enligt principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen, eller ska artikel 4.1 första och tredje meningen i direktiv 2002/21 jämförd med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den nationella domstolen kan ogiltigförklara det genomförandebeslut som antagits av den nationella regleringsmyndigheten och följaktligen upphäva de skyldigheter som följer av beslutet, avseende den period som föregår domen, om den anser att detta är nödvändigt för att garantera ett effektivt skydd för rättigheter för det företag som överklagat den nationella regleringsmyndighetens beslut, varigenom de skyldigheter som föreskrivs i MTR-beslutet verkställs, som därefter har ogiltigförklarats?

([1]) EGT L 108, 2002, s. 33.

Överklagande ingett den 28 maj 2015 av Naazneen Investments Ltd av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 18 mars 2015 i mål T-250/13: Naazneen Investments Limited mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-252/15 P)

(2015/C 294/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Naazneen Investments Ltd (ombud: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin, I. Rohr, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Energy Brands, Inc.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 18 mars 2015 i mål T-250/13,

— ogiltigförklara överklagandenämndens beslut i ärende R-1101/2011-2, alternativt, vid behov, återförvisa målet till tribunalen,

— förplikta harmoniseringsbyrån att stå sina egna kostnader samt ersätta klagandens kostnader vid domstolen, tribunalen och överklagandenämnden, samt,

— för det fall Energy Brands, Inc. skulle intervenera i målet, förplikta Energy Brands, Inc. att stå sina kostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalen feltolkade räckvidden av artiklarna 75 och 51.1 a i förordning nr 207/2009 ([1]), att den inte gjorde en korrekt och fullständig helhetsbedömning av bevisningen och av de relevanta omständigheterna – eller att den felaktigt förnekade att överklagandenämnden hade underlåtit att göra detta – samt att den inte vederbörligen beaktade, eller gjorde en felaktig tillämpning av, principerna i rättspraxis. Dessutom gav den i flera av domskälen en vrångbild av de faktiska omständigheterna.

I. Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den fann att överklagandenämnden hade lämnat en adekvat motivering av sitt beslut. I synnerhet tog tribunalen inte hänsyn till att överklagandenämnden fullständigt hade bortsett från sidorna 6–22 i överklagandeskriften och inte beaktat all den bevisning som företetts och heller inte argumenterat för sina slutsatser. Vad gäller skäliga grunder för att ett varumärke inte använts, begick tribunalen ett förfarandefel, då den baserade sina slutsatser på en ny aspekt, nämligen klagandens licensinnehavares påstådda skyldighet att kontrollera och övervaka tillverkningen av produkterna.

II. Åsidosättande av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009

1. Verkligt bruk

Tribunalen

— fann felaktigt att överklagandenämnden hade beaktat ingivna affidavit, trots att denna inte alls hade undersökt bevisvärdet hos dessa,

— grundade sina slutsatser på fel sakuppgifter när den bekräftade att en beställning om 12 lastpallar med flaskor hade mycket liten ekonomisk betydelse för genomförandet av ”provförsäljning”,

— fann och tillämpade felaktigt en regel om att en marknad av betydande storlek – såsom den för drycker i deras egenskap av masskonsumtionsvaror – automatiskt leder till högre krav på användningens omfattning,

— bortsåg från grundsatsen att det saknas krav på kontinuerlig användning,

— gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att skälen till att varumärket inte hade använts i store utsträckning och under hela den aktuella perioden endast skulle undersökas i samband med att skälen till att varumärket inte använts undersöktes,

— tog inte hänsyn till skillnaden mellan fall av ”icke-användning” och fall av ”användning i begränsad omfattning”,

— slog felaktigt fast en grundsats om att när överklagandenämnden bedömer den verkliga användningen av ett varumärke, behöver den endast beakta bevisning avseende förekomsten av sådan användning och inte bevisning som förkarar varför varumärket inte använts,

— slog felaktigt fast en regel om att endast stora kampanjer är relevanta vad gäller annonsering och andra säljfrämjande aktiviteter,

— förnekade felaktigt relevansen av utskrifter från innehavarens webbplats och försummade att beakta klagandens förklaringar och bevisning därvidlag, samt

— missförstod termen ”symbolisk” (*token*).

Tribunalen undersökte relevansen av en blygsam handelsvolym vid (åter)lanseringsfasen, varvid den

— gjorde ett räknefel,

— försummade att beakta varornas bristfällighet och det förfarande för upphävande som en tredje part inlett, som en tänkbar förklaring, samt

— gjorde en felaktig rättstillämpning med avseende på den vilka slags förklaringar som krävs för begränsad användning. När det gäller verkligt bruk, behöver inte skälen till att ett varumärke inte används i någon större utsträckning uppfylla kravet på giltiga skäl vid icke-användning, men det måste vara tillräckligt att de ger en rimlig förklaring till att användningen inte varit mer omfattande.

2. Giltiga skäl till att varumärket inte använts

2.1 Problem med tillvekningen av ”SMART WATER”-drycker

Tribunalen

— baserade sina slutsatser på en missuppfattning av bevisningen, eftersom det inte var fråga om att skyldigheter försummades med avseende på kontroll och övervakning av tillverkningen av varorna,

— missförstod kriteriet ”utanför varumärkeshavarens kontroll” och ”hinder” i artikel 19.1 i TRIPS-avtalet, i synnerhet genom att inte fråga huruvida det skulle ha varit oskäligt att tillverka och marknadsföra nya varor, utan huruvida det varit omöjligt,

— medgav inte att klaganden hade förklarat i detalj varför det inte hade varit möjligt att snabbt och lätt fortsätta att med tillverkningen och leveranserna, vilket varken överklagandenämnden eller tribunalen själv hade beaktat.

2.2 Ansökan om upphävande som ingivits av tredje part

Tribunalen

— insåg inte att upphävandeförfarandet är tydligt fristående från en varumärkesinnehavares vilja,

— tillämpade en felaktig norm när den baserade sin slutsats på uttalandet att upphävandeförfarandet inte hindrade innehavaren från att använda sitt varumärke, samt

— slog fast ett felaktigt kriterium avseende ”direkta följder”: Tribunalen medgav att om upphävandeförfarandet skulle leda till att varumärket upphävdes skulle en skadeståndstalan kunna väckas. Den förnekade emellertid att detta var ett giltigt skäl för att inte använda varumärket, på grund av att det inte var en ”direkt följd” av upphävandeförfarandet: Tribunalens slutsatser därvidlag strider mot *ratio legis* för kravet på verkligt bruk. Det korta uttalandet att det var upp till innehavaren att bedöma och värdera riskerna och antingen använda varumärket trots skadeståndsrisken eller träda tillbaka och avstå från att använda det klart diskriminerar små och medelstora företag. Det skulle även göra det lätt att missbruka upphävningsverktyget för tredje parter som är intresserade av ett registrerat varumärke.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 29 maj 2015 – Steef Mennens mot Emirates Direktion für Deutschland

(Mål C-255/15)

(2015/C 294/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Steef Mennens

Svarande: Emirates Direktion für Deutschland

Tolkningsfrågor

I. Ska artikel 10.2 jämförd med artikel 2 f i förordning nr 261/2004 ([1]) tolkas så, att en ”biljett” är det dokument enligt vilket passageraren (också) har rätt till transport på den flygning på vilken vederbörande nedgraderats oberoende av om ytterligare flygningar såsom anslutande flygförbindelser eller returflygningar också anges på dokumentet?

II. Om fråga I besvaras jakande

ska artikel 10.2 jämförd med artikel 2 f i förordning nr 261/2004 vidare tolkas så att ”biljettkostnaden” motsvarar det belopp som passageraren har betalat för samtliga på biljetten angivna flygningar, även då nedgraderingen endast avser en av flygningarna?

Om fråga I besvaras nekande

ska fastställandet av det belopp som ligger till grund för ersättningen enligt artikel 10.2 i förordning nr 261/2004 ske

aa. med utgångspunkt i flygbolagets offentliggjorda priser för transport på den sträcka som berörs av nedgraderingen i den klass som bokats,

eller

bb. ska kvoten av den sträcka som berörs av nedgraderingen och den sammanlagda sträcka fastställas och multipliceras med flygningens totala pris?

III. Ska artikel 10.2 i förordning nr 261/2004 vidare tolkas så, att ”biljettkostnaden” endast utgörs av priset för själva flygningen exklusive skatter och avgifter?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, EUT. L 46, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 1 juni 2015 – GD European Land Systems – Steyr GmbH

(Mål C-262/15)

(2015/C 294/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GD European Land Systems – Steyr GmbH

Motpart: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Tolkningsfrågor

1) Omfattar undantaget till anmärkning 1 c till kapitel 93 i Kombinerade nomenklaturen (bilaga I del II i förordning [EEG] nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ([1]), EGT L 256; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 11, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning [EU] nr 1001/2013 av den 4 oktober 2013 ([2]), EUT L 290; med lydelsen ”pansrade stridsfordon (nr 8710),” även ”delar till sådana fordon”?

2) Ska anmärkning 3 till avdelning XVII i Kombinerade nomenklaturen tolkas så, att ”en vapenstation (ett kanontorn)”, som kan användas på pansrade stridsfordon, i ”mobila sjötransportssystem” eller stationära anläggningar, därför ska klassificeras som del till en pansrat stridsfordon under nr 8710, eftersom stridsfordonets tillverkare har importerat denna vapenstation med avseende på produktion eller montering av pansrade stridsfordon och den faktiskt också används för detta ändamål?

([1]) EGT L 256 s. 1
([2]) EUT L 290 s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 3 juni 2015 – Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Mål C-263/15)

(2015/C 294/28)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria (Ungern)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Tolkningsfrågor

1) Ska, under sådana omständigheter som i det nationella målet, sökandena anses agera i egenskap av beskattningsbara personer, med hänsyn till att tolkningen av artikel 9.1 i mervärdesskattedirektivet ([1]) inte utsluter verksamhet som bedrivs av ett *gazdasági társaság* (bolag) från definitionen av ekonomisk verksamhet ens när detta enbart kan bedriva kompletterande ekonomisk förvärvsverksamhet?

2) Är den omständigheten att en stor del av investeringen finansieras med hjälp av ett statligt stöd och att sökandebolagen, i samband med nyttjandet, erhåller intäkter genom uttag av en begränsad avgift, av betydelse för frågan huruvida bolagen kan betraktas som beskattningsbara personer?

3) För det fall den andra frågan ska besvaras nekande, ska nämnda ”avgift” anses utgöra ersättningen för en tjänst och föreligger det en direkt koppling mellan tillhandahållandet av tjänsten och betalningen av ersättningen?

4) Medför utnyttjandet av investeringen att sökandebolagen tillhandahåller tjänster i den mening som avses i artikel 24 i mervärdesskattedirektivet, eller kan det inte anses röra sig om ett tillhandahållande av tjänster därför att det innebär ett fullgörande av en lagstadgad skyldighet?

([1]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Överklagande ingett den 2 juni 2015 av Makro autoservicio mayorista SA av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 12 mars 2015 i mål T-269/12, Makro autoservicio mayorista mot kommissionen

(Mål C-264/15 P)

(2015/C 294/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Makro autoservicio mayorista SA (ombud: advokaterna P. De Baere och P. Muñiz)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Konungariket Spanien

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom tribunalen meddelade i mål T-269/12 i dess helhet,

— fastställa att överklagandet kan tas upp till sakprövning,

— återförvisa målet till tribunalen för ett avgörande i enlighet med de åberopade grunderna för överklagandet, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna vid denna instans samt vad avser förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande har ingetts av Makro Autoservicio Mayorista S.A. och gäller tribunalens dom av den 12 mars 2015 i mål T-269/12, Makro Autoservicio Mayorista S.A. mot kommissionen, där tribunalen avvisade en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut KOM (2010) 22 slutlig, med hänvisning till att kommissionens beslut inte direkt berör klaganden.

Klaganden hävdar att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning då de spanska myndigheterna inte har något utrymme för skönsmässig bedömning i förhållande till resultatet när de implementerar kommissionens beslut, och klaganden berörs därför direkt av kommissionens beslut.

Till stöd för sitt överklagande har klaganden anfört följande:

— Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att nationella myndigheter har ett utrymme för skönsmässig bedömning vid implementeringen av det angripna beslutet i förhållande till klaganden.

— För det fall att nationella myndigheter har ett utrymme för skönsmässig bedömning, vilket inte är fallet, har tribunalen likväl gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning då enbart det faktum att det finns utrymme för eget skön inte är tillräckligt för att utesluta att villkoret direkt berörd kan vara uppfyllt.

— Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid den rättsliga bedömningen av bevisningen, alternativt missuppfattade bevisningen.

Överklagande ingett den 2 juni 2015 av Vestel Iberia, SL av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 12 mars 2015 i mål T-249/12, Vestel Iberia mot kommissionen

(Mål C-265/15 P)

(2015/C 294/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Vestel Iberia, SL (ombud: advokaterna P. De Baere och P. Muñiz)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara, i sin helhet, den dom som tribunalen meddelade i mål T-249/12,

— förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning,

— återförvisa målet till tribunalen för ett avgörande avseende de materiella grunderna, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans samt vad avser förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Överklagandet är ingett av Vestel Iberia S.L. mot den dom av den 12 mars 2015 i mål T-249/12, Vestel Iberia mot kommissionen, i vilket tribunalen avvisade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut KOM (2010) 22 slutlig, med motiveringen att klaganden inte är direkt berörd av kommissionens beslut.

Klaganden gör gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning då de spanska myndigheterna inte har något utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till resultatet när de genomför kommissionens beslut och klaganden är därför direkt berörd av kommissionens beslut.

Närmare bestämt har klaganden till stöd för överklagandet anfört följande:

— Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att de spanska myndigheterna har ett utrymme för skönsmässig bedömning när de genomför det angripna beslutet med avseende på klaganden.

— Även om de nationella myndigheterna har ett utrymme för skönsmässig bedömning, vilket inte är fallet, har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning eftersom enbart förekomsten av ett utrymme för skönsmässig bedömning inte är tillräckligt för att utesluta att klaganden är direkt berörd.

— Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättslig bedömning av bevisningen, eller missuppfattning av bevisningen.

Överklagande ingett den 3 juni 2015 av Central Bank of Iran av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 25 mars 2015 i mål T-563/12, Central Bank of Iran mot Europeiska unionens råd

(Mål C-266/15 P)

(2015/C 294/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Central Bank of Iran (ombud: M. Lester och Z. Al-Rikabi, barristers)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens avgörande av den 25 mars 2015 i mål T-563/12,

— ogiltigförklara de omtvistade rättsakterna i den mån de avser klaganden, och

— förplikta rådet att ersätta klagandens rättegångskostnader både i första instans och i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Central Bank of Iran överklagar tribunalens dom i mål T-563/12 av den 25 mars 2015, där tribunalen ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring av beslutet att låta banken omfattas av rådets beslut 2012/635/Gusp av den 15 oktober 2012 ([1]) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 945/2012 av den 15 oktober 2012 ([2]). Klaganden anför fyra grunder till stöd för sitt överklagande.

Grund A: Tribunalen gjorde fel som fann att rådet hade gjort en korrekt bedömning av huruvida något av kriterierna för upptagande i de omtvistade rättsakterna var uppfyllt

Tribunalen gjorde fel som likställde de tjänster som klaganden tillhandahåller enligt den iranska lagen om monetära och finansiella frågor med ”finansiellt stöd” till den iranska regeringen i den mening som avses i det relevanta kriteriet. De tjänster som klaganden tillhandahåller i egenskap av centralbank, som att tillhandahålla konton och handha transaktioner, är inte av sådan kvalitativ och kvantitativ betydelse att de möjliggör för den iranska regeringen att bedriva ett kärnvapenprogram. De tjänsterna utgör i själva verket inte finansiellt stöd alls, i någon egentlig och proportionell bemärkelse.

Grund B: Tribunalen gjorde fel som fann rådet hade uppfyllt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 FEUF

Förekomsten av den iranska lagen om monetära och finansiella frågor, som preciserar Central Bank of Irans uppgifter och befogenheter, gör det inte (i motsats till vad tribunalen angav i sin dom) uppenbart vad rådet avser med ”finansiellt stöd” i skälen. Tribunalen gjorde fel som fann att rådet inte var skyldigt att redovisa konkreta, specifika skäl som förklarade hur och i vilka avseenden det ansåg att klaganden hade gett den iranska regeringen sådant stöd.

Grund C: Tribunalen gjorde fel som fann att klagandens rätt till försvar hade iakttagits

Tribunalen gjorde också fel som fann att rådet hade iakttagit klagandens rätt till försvar. Rådet lade inte fram några bevis för dess beslut att åter uppföra klagandens namn på förteckningen. Tribunalen gjorde fel som lät rådet komplettera sin motivering genom att hänvisa till bestämmelser i den iranska lagen om monetära och finansiella frågor, vilka (i motsats till vad tribunalen angav i sin dom) inte uppenbart underförstådda i motiveringen. Klaganden förvägrades kännedom om vad som gjordes gällande emot klaganden och kunde inte försvara sig på rätt sätt.

Grund D: Tribunalen gjorde fel som inte godtog klagandens argument att rådet, utan skäl och oproportionerlig, hade åsidosatt klagandens grundläggande rättigheter, inklusive rätten till skydd för egendom och anseende

Tribunalen borde ha funnit det oproportionerligt att uppta klagandens namn på förteckningen, eftersom det orsakat allvarliga påfrestningar för klaganden och för det iranska folket, inte påverkar den iranska regeringens inkomstkällor och inte kommer att bidra till målet att tvinga den iranska regeringen att avsluta utvecklingen av kärnvapen.

([1]) Rådets beslut 2012/635/Gusp av den 15 oktober 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 282, s. 58).

([2]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 945/2012 av den 15 oktober 2012 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 282, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie (Belgien) den 8 juni 2015 – Rijksdienst voor Pensioenen mot Willem Hoogstad; övrig part i målet: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

(Mål C-269/15)

(2015/C 294/32)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rijksdienst voor Pensioenen

Motpart: Willem Hoogstad

Övrig part i målet: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Tolkningsfråga

Ska artikel 13.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 ([1]) av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen tolkas så, att den utgör hinder för att ta ut en avgift – såsom det avdrag som görs med stöd av artikel 191.1 punkt 7 i den konsoliderade lagen av den 14 juli 1994 om obligatorisk försäkring för hälso- och sjukvård samt ersättning och den sociala solidaritetsavgift som tas ut med stöd av artikel 68 i lagen av den 30 mars 1994 om sociala bestämmelser – på förmåner från belgiska kompletterande pensionssystem som inte utgör lagstiftning i den mening som avses i artikel 1 j första stycket i nämnda förordning, om förmånerna betalas ut till en pensionär som inte är bosatt i Belgien och som i enlighet med artikel 13.2 f i nämnda förordning omfattas av det sociala trygghetssystemet i den medlemsstat där han eller hon är bosatt?

([1]) EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9 juni 2015 – Hecht-Pharma GmbH mot Hohenzollern Apotheke, innehavare Winfried Ertelt

(Mål C-276/15)

(2015/C 294/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hecht-Pharma GmbH

Motpart: Hohenzollern Apotheke, innehavare Winfried Ertelt

Tolkningsfrågor

1) Utgör artikel 3.1 och 3.2 i direktiv 2001/83/EG ([1]) hinder för en nationell bestämmelse som 21 § andra stycket punkt 1 i läkemedelslagen (Gesetz über den Verkehr mit Arzneimitteln, AMG) enligt vilken det inte krävs godkännande för försäljning för ett läkemedel för humant bruk som på grundval av bevisligen ofta förekommande förskrivning av läkare eller tandläkare, i de väsentliga produktionsstegen tillverkas på apotek inom ramen för den gängse apoteksverksamheten i kvantiteter om upp till hundra förpackningar per dag som är färdiga att lämnas ut och är avsedda att säljas inom ramen för det befintliga tillståndet att driva apotek?

   Om svaret på den första frågan är jakande:

2) Gäller ovanstående också om en nationell bestämmelse som 21 § andra stycket punkt 1 AMG tolkas så, att det inte krävs godkännande för försäljning för ett läkemedel för humant bruk som, på grundval av bevisligen ofta förekommande förskrivning av läkare eller tandläkare, i de väsentliga produktionsstegen tillverkas på apotek inom ramen för den gängse apoteksverksamheten i kvantiteter om upp till hundra förpackningar per dag som är färdiga att lämnas ut och är avsedda att säljas inom ramen för det befintliga tillståndet att driva apotek, om läkemedlet antingen lämnas ut till en viss patient på recept som inte nödvändigtvis måste finnas tillhands redan före beredningen eller bereds på apoteket enligt en farmakopéföreskrift och är avsett att lämnas ut direkt till patienterna?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, EGT L 311, s. 67.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9 juni 2015 – Servoprax GmbH mot Roche Diagnostics Deutschland GmbH

(Mål C-277/15)

(2015/C 294/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Servoprax GmbH

Motpart: Roche Diagnostics Deutschland GmbH

Tolkningsfrågor

1) Är en tredje part skyldig att låta genomföra en ny eller kompletterande överensstämmelsesbedömning enligt artikel 9 i direktiv 98/79/EG ([1]) av produkter för in vitro-diagnostik, avsedda för självtestning av blodsockervärdet, som tillverkaren redan har låtit genomgå en överensstämmelsesbedömning enligt artikel 9 i direktivet i medlemsstat A (i detta fall Förenade kungariket), som är försedda med CE-märkning enligt artikel 16 i direktivet och som uppfyller väsentliga krav enligt artikel 3 och bilaga I till direktivet innan produkten släpps ut på marknaden i medlemsstat B (i detta fall Förbundsrepubliken Tyskland) i förpackningar med information på det officiella språket i medlemsstat B, vilket inte är detsamma som det officiella språket i medlemsstat A (i detta fall på tyska istället för på engelska) och med bruksanvisningar på det officiella språket i medlemsstat B, i stället för på det officiella språket i medlemsstat A?

2) Har det härvid någon betydelse om de bruksanvisningar som den tredje parten skickar med ordagrant överensstämmer med den information som tillverkaren av produkten använder sig av vid försäljning i medlemsstat B?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik, EGT L 331, s. 1, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2011/100/EU av den 20 december 2011, EUT L 341, s. 50.

Överklagande ingett den 10 juni 2015 av Alexandre Borde och Carbonium av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 mars 2015 i mål T-314/14: Borde och Carbonium mot kommissionen

(Mål C-279/15 P)

(2015/C 294/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Alexandre Borde och Carbonium SAS (ombud: A.B.H. Herzberg, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva det beslut som tribunalen meddelade den 25 mars 2015, genom vilken den

a. avvisade talan, och

b. förpliktade sökandena att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

— förklara att klagandenas talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning,

och

a. avgöra målet slutligt

eller, alternativt

b. återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak,

— alternativt återförvisa målet till tribunalen för att denna ska pröva både frågan om rättegångshinder och målet i sak samt meddela dom,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 184.1 i domstolens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Klagandena anför att avvisningen av deras talan om ogiltigförklaring var rättsstridig av följande skäl: (i) Tribunalen gav en felaktig och missförstådd redogörelse av de faktiska omständigheterna, och bortsåg sålunda från klagandenas rätt att yttra sig. (ii) Vid tribunalens tillämpning av artikel 263.4 FEUF begränsade tribunalen felaktigt akter mot vilka talan kan väckas till de akter som anges i artikel 288 FEUF. (iii) Tribunalen gjorde fel när den fann att de omtvistade åtgärderna inte utgjorde beslut enligt artikel 288.4 FEUF. (iv) Vid tillämpningen av artikel 263.4 FEUF fann tribunalen felaktigt att det var avgörande huruvida den omtvistade akten är ”avskiljbar från avtalsramen” och underlät att ta hänsyn till andra relevanta faktorer. (v) Vid tillämpningen av artikel 263.4 FEUF tillämpade tribunalen felaktigt kriterier som utvecklats för fall med två parter när det förevarande fallet avsåg ett fall med tre parter. (vi) Tribunalen underlät att beakta klagandenas rätt till ett effektivt rättsmedel såsom den garanteras av Europakonventionen för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht München (Tyskland) den 11 juni 2015 – Soha Sahyouni mot Raja Mamisch

(Mål C-281/15)

(2015/C 294/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Soha Sahyouni

Motpart: Raja Mamisch

Tolkningsfrågor

1) Omfattas även en så kallad privat äktenskapsskillnad, här från en religiös domstol i Syrien på grund av sharia, av tillämpningsområdet för artikel 1 i rådets förordning (EU) nr 1259/2010 ([1]) av den 20 december 2010 om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (EUT L 343, s. 10)?

2) Om fråga 1 besvaras jakande:

a) Är artikel 10 i förordning (EU) nr 1259/2010 även tillämplig vid prövningen huruvida en äktenskapsskillnad kan erkännas på nationell nivå?

b) Om fråga 2 a) besvaras jakande:

(1) Ska en abstrakt jämförelse vara avgörande, enligt vilken den andra maken visserligen medges en rätt till äktenskapsskillnad enligt lagen i det aktuella landet, men denna rätt på grund av dennes könstillhörighet emellertid är knuten till andra processuella och materiella villkor än den första maken,

eller

(2) är bestämmelsens giltighet beroende av huruvida tillämpningen av den abstrakt diskriminerande utländska rätten även medför en – konkret – diskriminering i det enskilda fallet?

c) Om fråga b) (2) besvaras jakande:

Utgör den diskriminerade makens samtycke till äktenskapsskillnaden – även i form av mottagandet av kompensation – redan en grund för att inte tillämpa bestämmelsen?

([1]) EUT L 343, s. 10

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Braunschweig (Tyskland) den 11 juni 2015 – Queisser Pharma GmbH & Co. KG mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-282/15)

(2015/C 294/37)

Rättegångsspråk: x

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Braunschweig

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1) Ska artiklarna 34, 35 och 36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt jämförda med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ([1]) tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som förbjuder framställning eller beredning samt saluföring av ett kosttillskott med aminosyror (i det aktuella fallet L-histidin), om för detta inte en tidsbegränsad dispens som omfattas av den nationella myndighetens skönsmässiga bedömning beviljas på vissa ytterligare materiella villkor?

2) Framgår det av systematiken i artiklarna 14, 6, 7, 53 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet att nationella förbud avseende enskilda livsmedel eller livsmedelsingredienser bara får utfärdas under de villkor som nämns i förordningen, och utgör detta hinder för en nationell bestämmelse enligt beskrivningen i den första frågan?

3) Ska artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel ([2]) tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt beskrivningen i den första frågan?

([1]) EGT L 31, s. 1.
([2]) EUT L 404, s. 26.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 11 juni 2015 – X mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-283/15)

(2015/C 294/38)

Rättegångsspråk:nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1) 1. Ska bestämmelsen om fri rörlighet i FEUF tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en unionsmedborgare som är bosatt i Spanien och vars förvärvsinkomster till ungefär 60 procent beskattas av Nederländerna och till ungefär 40 procent beskattas av Schweiz, inte får dra av underskottet från sin privatbostad i Spanien från den i Nederländerna beskattade förvärvsinkomsten, inte heller om hans inkomster i bosättningsstaten Spanien är så låga att nämnda underskott det aktuella året inte kan leda till nedsatt skatt i bosättningsstaten? **[Orig. s. 7]**

2) a. Om den första frågan ska besvaras jakande, ska varje medlemsstat där unionsmedborgaren förvärvar en del av sina inkomster i så fall ta hänsyn till hela det ovannämnda underskottet? Eller gäller denna skyldighet endast för en av de berörda anställningsstaterna, och i så fall vilken? Eller ska varje anställningsstat (som inte är bosättningsstaten) tillåta att en del av underskottet dras av? Hur ska i så fall den del som får dras av beräknas?

   b. Är det i detta sammanhang avgörande i vilken medlemsstat arbetet faktiskt utfördes, eller är det avgörande vilken medlemsstat som är behörig att beskatta de förvärvade inkomsterna?

3) Blir svaret på de i den andra frågan formulerade delfrågorna annorlunda om en av staterna där unionsmedborgaren har förvärvat sina inkomster är Schweiz, som inte är medlemsstat i Europeiska unionen och inte heller tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet?

4) I vilken mån har det i detta sammanhang betydelse huruvida lagstiftningen i den skattskyldiga personens bosättningsstat (i förevarande fall Spanien) innehåller en möjlighet att dra av hypoteksräntan för den skattskyldiges privatbostad, och en möjlighet att kvitta den skattemässiga förlusten till följd av ränteutgifterna det aktuella året mot eventuella framtida inkomster i den staten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 15 juni 2015 – Medical Imaging Systems GmbH (MIS) mot Hauptzollamt München

(Mål C-288/15)

(2015/C 294/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

Motpart: Hauptzollamt München

Tolkningsfråga

Ska för klassificering enligt undernumret 6211 33 10 00 0 ”Arbets- och skyddskläder” i den Kombinerade nomenklaturen ([1]) endast utseendet eller den avsedda användningen vara utslagsgivande, eller ska med tillämpning av allmän bestämmelse 3 b hänsyn tas till vilka beståndsdelar som ger varan dess huvudsakliga karaktär?

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012 (EUT L 304, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Republiken Slovakien) den 15 juni 2015 – Jozef Grundza

(Mål C-289/15)

(2015/C 294/40)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Part i målet vid den nationella domstolen

Jozef Grundza

Tolkningsfrågor

Avseende en korrekt tolkning av artiklarna 7.3 och 9.1 d i rambeslutet ([1]): ska villkoret om dubbel straffbarhet anses som uppfyllt endast om de omständigheter som återfinns i beslutet som ska erkännas föreligger, samt att dessa omständigheter utgör ett konkret brott, det vill säga på grundval av en konkret bedömning av de faktiska omständigheterna (oavsett dess beståndsdelar eller brottets rubricering) även i lagstiftningen i den verkställande staten, eller är detta villkor tillräckligt uppfyllt när omständigheterna i allmänhet abstrakt utgör ett brott också i rättsordningen i den verkställande staten?

([1]) Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende frihetsstraff eller åtgärder som innebär frihetsberövande i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (EUT 2008 L 327, s 27).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vergabekammer Südbayern (Tyskland) den 16 juni 2015 – Hörmann Reisen GmbH mot Stadt Augsburg och Landkreis Augsburg

(Mål C-292/15)

(2015/C 294/41)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Vergabekammer Südbayern

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Hörmann Reisen GmbH

Svarande: Stadt Augsburg och Landkreis Augsburg

Tolkningsfrågor

1) Är vid ett upphandlingsförfarande enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1370/2007 ([1]), jämförd med direktiv 2004/18/EG ([2]) och direktiv 2014/24/EU ([3]), i princip endast bestämmelserna i dessa direktiv tillämpliga, varför bestämmelser i förordning (EG) nr 1370/2007 som avviker från dessa direktiv inte ska tillämpas?

2) Ska, vid ett upphandlingsförfarande enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1370/2007, jämförd med direktiv 2004/18/EG och direktiv 2014/24/EU, frågan huruvida underentreprenad är tillåten uteslutande bedömas utifrån de regler som domstolen har utvecklat vad avser direktiv 2004/18/EG och enligt bestämmelserna i artikel 63.2 i direktiv 2014/24/EU eller kan en upphandlande myndighet, med avvikelse härifrån, vid ett sådant upphandlingsförfarande, med stöd av artikel 4.7 i förordning (EG) nr 1370/2007 föreskriva en procentandel för egen drift (mätt i färdplanskilometer)?

3) För det fall att artikel 4.7 i förordning (EG) nr 1370/2007 är tillämplig på ett upphandlingsförfarande enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1370/2007, jämförd med direktiv 2004/18/EG och direktiv 2014/24/EU: Kan den upphandlande myndigheten enligt eget skön, med beaktande av skäl 19 i förordning (EG) nr 1370/2007, bestämma procentandelen för egen drift, så att ett villkor om en procentandel för egen drift på 70 procent, mätt i färdplanskilometer, anses motiverat?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EGT L 134, s. 114).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 65).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sø- og Handelsretten (Danmark) den 18 juni 2015, Ferring Lægemidler A/S, som för talan för Ferring B.V., mot Orifarm A/S

(Mål C-297/15)

(2015/C 294/42)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Sø- og Handelsretten

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ferring Lægemidler A/S som för talan för Ferring B.V.

Motpart: Orifarm A/S

Tolkningsfrågor

1) .pchr 2008/95/EG ([1])v den tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar och den rättspraxis som har samband med detta direktiv tolkas så att en varumärkesinnehavare rättsenligt kan motsätta sig fortsatt saluförande av ett läkemedel av en parallellimportör när importören har ompaketerat läkemedlet i en ny yttre förpackning och anbringat varumärket på nytt i en situation där varumärkesinnehavaren har marknadsfört läkemedlet i samma volym-och förpackningsstorkekar i samtliga EES-länder där läkemedlet saluförs?

2) Påverkas svaret på den första frågan av om varumärkesinnehavaren i såväl exportlandet som i importlandet har salufört läkemedlet i två olika förpackningsstorlekar, nämligen i förpackningar med 10 stycken och i förpackningar med 1 styck och importören har köpt in förpackningar med 10 stycken i exportlandet och ompaketerat dem till förpackningar med 1 styck och därefter anbringat varumärket på nytt innan saluförandet i importlandet?

([1]) EUT L 299, s. 25

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal administratif (Luxemburg) den 19 juni 2015 – Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser mot Directeur de l'administration des contributions directes

(Mål C-300/15)

(2015/C 294/43)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser

Motpart: Directeur de l'administration des contributions directes

Tolkningsfråga

Utgör principen om fri rörlighet för arbetstagare, vilken fastställs bland annat i artikel 45 FEUF, hinder för bestämmelserna i artikel 139ter första punkten i lagen av den 4 december 1967 om inkomstskatt, i dess ändrade lydelse, i den del det i dessa bestämmelser anges att den där föreskrivna skattekrediten endast ska beviljas personer som innehar en skattsedel?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 19 juni 2015 – Marc Soulier, Sara Doke mot ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre

(Mål C-301/15)

(2015/C 294/44)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marc Soulier, Sara Doke

Svarande: ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre

Tolkningsfråga

Utgör de ovannämnda bestämmelserna i direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 ([1]) hinder för bestämmelser av det slag som det redogörs för ovan i punkt 1 i detta beslut, enligt vilka det överlåts på godkända upphovsrättsorganisationer att utöva rätten att tillåta mångfaldigande och återgivande i digital form av "icke tillgängliga böcker", men upphovsmän eller rättsinnehavare till dessa böcker tillåts invända mot eller sätta stopp för detta utövande på de villkor som anges i bestämmelserna i fråga?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona (Spanien) den 19 juni 2015 – Correos y Télegrafos S.A. mot Ayuntamiento de Vila Seca

(Mål C-302/15)

(2015/C 294/45)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Correos y Télegrafos S.A.

Motpart: Ayuntamiento de Vila Seca

Tolkningsfrågor

Utgör artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG ([1]) av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG ([2]) om genomförandet av den inre marknaden för posttjänster hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den samhällsomfattande posttjänsten får finansieras genom befrielse från pålagor med anknytning till denna verksamhet?

([1]) EUT L 52, s. 3
([2]) EGT L 15, s. 14

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 24 juni 2015 – Delta Air Lines Inc. mot Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

(Mål C-305/15)

(2015/C 294/46)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Delta Air Lines Inc.

Motpart: Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

Tolkningsfrågor

1) Ska artiklarna 5 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 ([1]) av den 11 februari 2004 tolkas så att passagerare kan ha rätt till kompensation enligt förordningen flera gånger för samma reservation när den flygning som flygbolaget har ombokat passageraren till ställs in eller blir mer än 3 timmar försenad med följd att kompensationen enligt artikel 7 i förordningen inte är schablonmässig utan beror på antalet inställda flygningar eller på antalet inställda flygningar och därmed förseningens omfattning?

2) För det fall att den första frågan besvaras jakande: hur förenas detta synsätt med principen – vilken fastslogs i domstolens dom av den 19 november 2009 (förenade målen C-402/07 och C-432/07) – att artikel 5 i förordningen ska tolkas så att passagerare på försenade flygningar kan jämställas med passagerare på inställda flygningar vid tillämpningen av reglerna om kompensation, när det beträffande rätten till kompensation konstaterades i domstolens dom av den 23 oktober 2012 (förenade målen C-581/10 och C-629/10) att den del av den faktiska förseningen som överstiger 3 timmar inte ska beaktas vid beräkningen av den schablonmässiga kompensationen?

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställse av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46 s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 25 juni 2015 – Vincent Deroo-Blanquart mot Sony Europe Limited, som trätt istället för Sony France SA

(Mål C-310/15)

(2015/C 294/47)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vincent Deroo-Blanquart

Motpart: Sony Europe Limited, som trätt istället för Sony France SA

Tolkningsfrågor

1) Ska artiklarna 5 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden (1) tolkas så, att ett kombinationserbjudande om försäljning av en dator utrustad med förinstallerade program ska anses utgöra en otillbörlig affärsmetod när datortillverkaren, via sin återförsäljare, har lämnat information beträffande varje förinstallerat program, men inte har preciserat kostnaden för var och en av dessa beståndsdelar?

2) Ska artikel 5 i direktiv 2005/29 tolkas så, att ett kombinationserbjudande om försäljning av en dator utrustad med förinstallerade program ska anses utgöra en otillbörlig affärsmetod när datortillverkaren inte ger konsumenten något annat val än att godta dessa program eller låta köpet gå tillbaka?

3) Ska artikel 5 i direktiv 2005/29 tolkas så, att ett kombinationserbjudande om försäljning av en dator utrustad med förinstallerade program ska anses utgöra en otillbörlig affärsmetod när det är omöjligt för konsumenten att från samma tillverkare köpa en dator som inte är utrustad med program?

(1) EUT L 149, s. 22.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein oikeus (Finland) den 25 juni 2015 – TrustBuddy AB mot Lauri Pihlajaniemi

(Mål C-311/15)

(2015/C 294/48)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TrustBuddy AB

Motpart: Lauri Pihlajaniemi

Tolkningsfråga

Ska artikel 3 b i rådets direktiv 2008/48/EG ([1]) om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG tolkas så, att begreppet kreditgivare även kan omfatta bolag som via internet marknadsför så kallade peer-to-peer-lån till konsumenter och som utövar kreditgivarens sedvanliga rätt att gentemot konsumenten fatta beslut om kreditvillkor, utlåning samt återkrav av lån, trots att lånekapitalet härrör från anonyma privatpersoner och hålls åtskilt från bolagets eget kapital?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, s. 66).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de commerce de Paris (Frankrike) den 25 juni 2015 – Eco-Emballages SA mot Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS

(Mål C-313/15)

(2015/C 294/49)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de commerce de Paris

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Eco-Emballages SA

Svarande: Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS

Tolkningsfråga

Omfattar begreppet förpackning såsom det definieras i artikel 3 i direktiv 94/62/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2004/12/EG, papphylsor (rullar, tuber, cylindrar) runt vilka böjligt material har virats, såsom papper eller plastfolie, och som säljs till konsumenter ([1])?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/12/EG av den 11 februari 2004, om ändring av direktiv 94/62/EG av den om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 47, s. 26).

Talan väckt den 26 juni 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-314/15)

(2015/C 294/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och 4.3 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ([1]) genom att inte ha säkerställt sekundär rening eller motsvarande rening av avloppsvatten från tätbebyggelse härrörande från femton tätorter med mellan 10 000 och 15 000 personekvivalenter för alla utsläpp utanför känsliga områden, eller med mellan 2 000 och 10 000 personekvivalenter för alla utsläpp, i sötvatten eller flodmynningar, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har genom sin talan gjort gällande att Frankrike i femton tätorter inte har genomfört rådets direktiv av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse på ett korrekt sätt.

Det framgår av artikel 4.1 och 4.3 i direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse att tätorter med mellan 10 000 och 15 000 personekvivalenter för alla utsläpp utanför känsliga områden, eller med mellan 2 000 och 10 000 personekvivalenter för alla utsläpp, i sötvatten eller flodmynningar, skulle vara utrustade med ledningsnät och tillämpa sekundär rening eller motsvarande rening av avloppsvatten från tätbebyggelse senast den 31 december 2005.

([1]) EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Luxemburg) den 29 juni 2015 – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA mot État du Grand-duché de Luxembourg

(Mål C-321/15)

(2015/C 294/51)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Svarande: État du Grand-duché de Luxembourg

Tolkningsfråga

Är artikel 13.6 i den ändrade lagen av den 23 december 2004 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser – i den del bestämmelsen tillåter att den behörige ministern kräver återlämnande, utan hel eller delvis ersättning, av utsläppsrätter som tilldelats i enlighet med artikel 12.2 och 12.4 i samma lag, men som inte utnyttjats – förenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ([1]), varvid denna fråga även omfattar huruvida det krävs att tilldelade men ej utnyttjade utsläppsrätter ska återlämnas, och, om svaret är jakande, huruvida sådana utsläppsrätter eventuellt ska anses utgöra tillgångar?

([1]) EUT L 275, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 2 juli 2015 – TDC mot Teleklagenævnet och Erhvers- och Vækstministeriet

(Mål C-327/15)

(2015/C 294/52)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: TDC A/S

Svarande: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Tolkningsfrågor

1) Utgör artikel 32 i direktiv 2002/22/EG ([1]) av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (nedan kallat direktivet om samhällsomfattande tjänster) hinder för att en medlemsstat antar bestämmelser om att ett företag inte har rätt till särskild ersättning från medlemsstaten för nettokostnaderna för tillhandahållande av en ytterligare obligatorisk tjänst som inte omfattas av kapitel II i direktivet, om företagets överskott för andra tjänster som omfattas av företagets skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt kapitel II i direktivet överstiger underskottet för tillhandahållandet av den ytterligare obligatoriska tjänsten?

2) Utgör direktivet om samhällsomfattande tjänster hinder för att en medlemsstat antar bestämmelser om att företag endast har rätt till täckning från medlemsstaten för nettokostnaderna för tillhandahållande av ytterligare obligatoriska tjänster som inte omfattas av kapitel II i direktivet om dessa kostnader är oskäligt betungande för företagen?

3) Om fråga 2 besvaras nekande: kan medlemsstaten bestämma att kostnaderna för tillhandahållande av en ytterligare obligatorisk tjänst som inte omfattas av kapitel II i [direktivet om samhällsomfattande tjänster] inte blir oskäligt betungande för ett företag om företaget, generellt sett, uppvisar ett överskott för tillhandahållandet av alla de samhällsomfattande tjänster som företaget är skyldigt att tillhandahålla, inbegripet sådana tjänster som företaget skulle ha tillhandahållit även om det inte hade haft någon skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster?

4) Utgör direktivet om samhällsomfattande tjänster hinder för att en medlemsstat antar bestämmelser om att ett visst företags nettokostnader för tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster i kapitel II i direktivet ska beräknas utifrån samtliga intäkter och kostnader för tillhandahållandet av den aktuella tjänsten, inbegripet de intäkter och kostnader som företaget skulle ha haft även om det inte hade haft någon skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster?

5) Om de nationella bestämmelser som avses i frågorna 1–4 ovan tillämpas på en ytterligare obligatorisk tjänst som inte enbart ska utföras i Danmark utan både i Danmark och i Grönland, där sistnämnda enligt bilaga I till FEUF är ett utomeuropeiskt land eller territorium, gäller då svaren på frågorna 1 – 4 även den del av åläggandet att utföra sådan tjänster som avser Grönland, när åläggandet meddelas av danska myndigheter till ett företag som är etablerat i Grönland och företaget i övrigt inte bedriver någon verksamhet i Grönland?

6) Vilken betydelse har i detta hänseende artikel 107.1 och 108.3 FEUF samt kommissionens beslut av den 20 december 2011 om tillämpningen av artikel 106.2 FEUF på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ([2]) för svaret på frågorna 1 – 5?

7) Vilken betydelse har principen om minsta möjliga snedvridning av konkurrensen – vilken bland annat kommer till uttryck i artiklarna 1.2 och 3.2 samt skälen 4, 18, 23 och 26 i direktivet om samhällsomfattande tjänster och i del B i bilaga IV till samma direktiv – för svaret på frågorna 1–5?

8) För det fall det finns bestämmelser i direktivet om samhällsomfattande tjänster som utgör hinder för sådana nationella system som nämnts i frågorna 1, 2 och 4, har dessa bestämmelser eller hinder i så fall direkt effekt?

9) Vilka närmare omständigheter ska ingå i bedömningen av om en nationell ansökningsfrist såsom den som beskrivs i punkt [13] samt tillämpningen av den är förenlig med lojalitets-, ekvivalens- och effektivitetsprinciperna i unionsrätten?

([1]) EGT L 108, s. 51
([2]) EUT 2012 L 7, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 3 juli 2015 – Maria Cristina Elisabetta Ornano mot Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

(Mål C-335/15)

(2015/C 294/53)

Rättegångsspråk: italien

Hänskjutande domstol

Consiglio di stato

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Cristina Elisabetta Ornano

Motpart: Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

Tolkningsfrågor

1) Utgör artikel 11[.1], 11.2 b och 11.3 samt nästsista och sista skälet i rådets direktiv 92/85/EEG ([1]) av den 19 oktober 1992, artikel 157.1, 157.2 och 157.4 FEUF (f.d. artikel 141 FEG) samt artikel 158 FEUF (f.d. artikel 142 FEG), enligt vilken ”[m]edlemsstaterna ska sträva efter att bibehålla den likvärdighet som finns mellan deras system för betald ledighet”, liksom artiklarna 2.2 c och 14.1 c i direktiv 2006/54, jämförda med varandra, samt artikel 15 jämte skälen 23 och 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG ([2]) av den 5 juli 2006 och slutligen artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna 2000/C 364/01, hinder för en nationell lagstiftning som i enlighet med artikel 3 första stycket i lag nr 27 av den 19 februari 1981, i dess lydelse före ändringen genom artikel 1.325 i lag nr 311 av den 30 december 2004, utesluter att det i artikeln föreskrivna tillägget kan betalas ut under obligatoriska mammaledighetsperioder som togs ut före den 1 januari 2005?

([1]) Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (Svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 3)

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23)

Överklagande ingett den 6 juli 2015 av Europeiska ombudsmannen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-2017/11, Staelen mot Europeiska ombudsmannen

(Mål C-337/15 P)

(2015/C 294/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska ombudsmannen (ombud: G. Grill)

Övrig part i målet: Claire Staelen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— i första hand upphäva den dom som tribunalen meddelat i mål T-217/11 (1) i det avseendet det funnits (a) att ombudsmannen har gjort sig skyldig till flera rättstridiga handlingar som utgör klara överträdelser av unionsrätten, (b) att ideell skada har uppkommit, och (c) att det föreligger ett kausalt samband mellan de överträdelser tribunalen konstaterat och den ideella skadan, och (2) att ombudsmannen förpliktats att utge ersättning med 7 000 euro, och

— avvisa talan för det fall tribunalens dom upphävs.

i andra hand,

— återförvisa målet till tribunalen för det fall tribunalens dom upphävs, och

— besluta om rättegångskostnaderna på ett rättvist och rimligt vis.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande anför ombudsmannen grunder som hänför sig till flera fall av felaktig rättstillämpning.

I första hand anser ombudsmannen att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att bedöma att enbart den omständigheten att omsorgsplikten har åsidosatts är tillräckligt för att det ska kunna fastställas att det rör sig om en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten. Ombudsmannen anser att tribunalens synsätt står i strid med rättspraxis angående uppkomsten av utomobligatoriskt skadeståndsansvar, enligt vilken det krävs att det har styrkts att överträdelsen av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter är tillräckligt klar, och att det avgörande kriteriet för att detta villkor ska anses uppfyllt är att den berörda unionsinstitutionen uppenbart och allvarligt har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Tribunalen har underlåtit att beakta särdragen av ombudmannens ämbete, i synnerhet det faktum att ombudsmannen besitter en mycket långtgående befogenhet att vidta en skönsmässig bedömning när denne genomför sina utredningar.

I andra hand bestrider ombudsmannen tribunalens tolkning av det faktum att, då en utredning genomförs, och då en institution ger en förklaring som förefaller övertygande, befriar inte detta ombudsmannen från hans ansvar att försäkra sig om att de faktiska omständigheter på vilka denna förklaring bygger, visar sig överensstämma med verkligheten, då denna förklaring utgör den enda grundvalen för hans konstaterande att det inte förekommit någon bristfällig handläggning från denna institutions sida. Ombudsmannen anser att unionsinstitutionerna är skyldiga att tillhandahålla riktiga upplysningar och att han därför är berättigad att grunda sina slutsatser på den information som lämnats, så länge som det inte förligger någon omständighet som skulle kunna ifrågasätta den lämnade informationens trovärdighet. Ombudsmannen framhåller härvidlag att han inte hade någon anledning att befara att upplysningarna inte överensstämde med verkligheten.

I tredje hand, även om ombudsmannen delar tribunalens uppfattning att ombudsmannen besvarat olika skrivelser först efter orimligt lång tid, bestrider ombudsmannen att denna överträdelse av unionsrätten är tillräckligt klar. Följaktligen uppkommer inte något utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen.

I fjärde hand hävdar ombudsmannen att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte ge någon förklaring till hur Claire Staelens försvagade förtroende för ombudsmannaämbetet kan klassas som ideell skada.

I sista hand bestrider ombudsmannen att det föreligger ett kausalt samband mellan de överträdelser av unionsrätten han anklagas för och Claire Staelens försvagade förtroende för ombudsmannaämbetet.

Överklagande ingett den 7 juli 2015 av Claire Staelen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-217/11, Staelen mot Europeiska ombudsmannen

(Mål C-338/15 P)

(2015/C 294/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Claire Staelen (ombud: V. Olona, avocate)

Övrig part i målet: Europeiska ombudsmannen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 29 april 2015 i mål T-217/11, Staelen/Europeiska ombudsmannen,

— ta upp klagandens yrkande om skadestånd på 50 000 euro för ideell skada till sakprövning,

— bifalla klagandens yrkande i första instans, med undantag för yrkandet om skadestånd för ekonomisk skada,

— förplikta Europeiska ombudsmannen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat sex grunder till stöd för sitt överklagande. De avser både felaktig rättstillämpning och felaktig bedömning av sakomständigheterna.

För det första anser klaganden att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en felaktig bedömning av sakomständigheterna vad gäller att klaganden skulle ha motsatt sig utredningen på ombudsmannens initiativ. Tribunalen missuppfattade även syftet med klagomålet.

För det andra hävdar klaganden att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom en uppenbart felaktig tolkning av artikel 228 FEUF och beslut 94/262 ([1]) och därmed berövat dem deras ändamålsenliga verkan.

För det tredje gjorde sig tribunalen, enlig klaganden, skyldig till en felaktig bedömning av sakomständigheterna vad gällde hur länge diskrimineringen pågick avseende inskrivningen i förteckningen över godkända sökande.

För det fjärde anser klaganden att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en felaktig bedömning av sakomständigheterna när den fann att ombudsmannen inte hade åsidosatt sin skyldighet att säkerställa insyn och sin omsorgsplikt.

För det femte kritiserar klaganden tribunalen för att den fann att varken det beslut som Europaparlamentets ordförande antog den 23 februari 2003 eller kodexen för god förvaltningssed var tillämpliga.

Slutligen anser klaganden att tribunalen hade fel när den fann att det inte ålegat ombudsmannen att undersöka förstöringen av alla handlingarna avseende uttagningsprovet.

([1]) Europaparlamentets beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (EGT L 113, s. 15; svensk specialutgåva område 1,volym 3, s. 133)

Överklagande ingett den 10 juli 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-470/11, Total och Elf Aquitaine mot kommissionen

(Mål C-351/15 P)

(2015/C 294/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka och F. Dintilhac)

Övriga parter i målet: Total SA och Elf Aquitaine SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens överklagade dom i mål T-470/11 av den 29 april 2015,

— avvisa talan vid tribunalen, och

— förplikta motparterna i målet om överklagande att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans och dem i förfarandet i första instans.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har anfört följande tre grunder till stöd för överklagandet.

I den första och andra grunden görs gällande att kommissionens yrkande om avvisning felaktigt ogillats i den överklagade domen. Kommissionen hävdar i den första grunden att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att kommissionens skrivelser av den 24 juni och den 8 juli 2011 har bindande rättsverkningar. Skrivelserna är nämligen rena betalningsuppmaningar med anledning av beslutet i ärendet metakrylater i syfte att förbereda beslutets verkställighet i enlighet med tribunalens dom i mål T-217/06, ([1]) i vilken Arkemas bötesbelopp sänktes, samtidigt som svarandenas bötesbelopp stod fast enligt dom av samma dag i mål T-206/06 ([2]) (senare fastställd genom domstolens beslut i mål C-421/11 P ([3])). Skrivelserna utgör ännu inte verkställighet och de innebär således inte att kommissionen meddelat sin ”slutgiltiga ståndpunkt”. Dessutom har inte skrivelserna bindande rättsverkningar som skiljer sig från verkningarna av beslutet i ärendet metakrylater, vilket inte heller kan bli föremål för talan, eftersom svarandena har uttömt sina rättsmedel. I den andra grunden görs gällande att det i den överklagade domen inte tas hänsyn till principerna om litispendens och laga kraft, som framgår av domstolens beslut i mål C-421/11 P.

I den tredje grunden görs i andra hand gällande att domskälen är motstridiga. Tribunalen har i punkt 113 felaktigt konstaterat att kommissionen hade fått sina anspråk gentemot både Arkema och samtliga solidariskt ansvariga medgäldenärer tillgodosedda fullt ut, trots att tribunalen i punkt 9 korrekt konstaterat att Arkema tyvärr inte kan tillåta att kommissionen behåller något som helst belopp för det fall dess talan vid gemenskapsdomstolen skulle vinna framgång. Dessa motstridiga konstateranden i domskälen påverkar tribunalens resonemang i sak och utgör tillräcklig grundför att upphäva den överklagade domen.

([1]) ECLI:EU:T:2011:251
([2]) ECLI:EU:T:2011:250
([3]) ECLI:EU:C:2012:60

Överklagande ingett den 13 juli 2015 av Bank of Industry and Mine av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-10/13, Bank of Industry and Mine mot rådet

(Mål C-358/15 P)

(2015/C 294/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bank of Industry and Mine (ombud: E. Rosenfeld och S. Perrotet, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som meddelats av första avdelningen vid Europeiska unionens tribunal i mål T-10/13, vilken delgavs klaganden den 5 maj 2015, och genom vilken tribunalen ogillade den talan om ogiltigförklaring som ingetts av bolaget Bank of Industry and Mine i nämnda mål och förpliktade bolaget att stå samtliga rättegångskostnader,

— bifalla de yrkanden som klaganden framställde i första instans,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden sju grunder.

Första grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att, i punkt 99 i domen, fastslå att beslut 2012/635 ([1]) hade antagits av rådet i enlighet med artikel 29 FEU med följden, enligt punkt 101, att detta beslut inte behövde uppfylla kraven i artikel 215.2 FEUF. Tribunalen gjorde sig även skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att slå fast, i punkt 105 i domen, att rådet hade rätt att föreskriva om genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 FEUF. Rådet gjorde sig även skyldig till ytterligare en felaktig rättstillämpning genom att anse att villkoren för att tillämpa artikel 291.1 FEUF var uppfyllda. Artikel 215 FEUF är enligt klaganden nämligen det enda tillämpliga förfarandet för restriktiva åtgärder. Artikel 291.2 FEUF kan därmed inte tillämpas, eftersom denna artikel enbart är tillämplig på åtgärder som kräver genomförandeåtgärder. Åtgärder för frysning av tillgångar är, i sig, genomförandeåtgärder. De kan därför inte materiellt sett rymmas inom tillämpningsområdet för artikel 291.2 FEUF. Villkoren för att tillämpa artikel 291.2 FEUF var inte heller uppfyllda, eftersom rådet, i de angripna besluten, inte motiverade användningen av förfarandet i tillräcklig utsträckning.

Andra grunden: Klaganden klandrar även tribunalen för att ha slagit fast att artikel 20.1 c, i beslut 2010/413 ([2]), i dess lydelse enligt beslut 2012/35 ([3]), beslut 2012/635 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 ([4]), inte åsidosatte principerna om rättssäkerhet och rättslig förutsebarhet, proportionalitetsprincipen och rätten till egendom. Kriteriet om kvantitativ och kvalitativ betydelse som avses i punkt 79 i tribunalens dom återfinns inte i de angripna akterna. Tribunalen har därmed skapat det utan något stöd för att kunna konstatera att de angripna akterna är rättsenliga. Dessutom är kriteriet i sig vagt, oprecist och oproportionerligt. Tribunalen gjorde sig således skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att den omständigheten att klaganden betalade ett bidrag till den iranska staten utgör ett stöd i den mening som avses i de angripna akterna.

Tredje grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i punkterna 135 och 136 i dess dom genom att fastslå att de angripna akterna var tillräckligt motiverade, trots att tribunalen själv hade angett, i punkt 134 i nämnda dom, att de angripna akterna inte angav omfattningen av och villkoren för det stöd som klaganden påstås ha utgett. Klaganden har inte heller haft möjlighet att utifrån de angripna akterna förstå varför den har blivit föremål för sanktionsåtgärder, vilket visar på en otillräcklig motivering.

Fjärde grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att, i punkt 163 i den överklagade domen, slå fast att bristen på omprövning av klagandens situation inom utsatt tid inte i sig innebar att det var rättsstridigt att bibehålla klaganden på förteckningen över enheter som omfattas av sanktioner trots att denna skyldighet är strikt objektiv.

Femte grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastslå att de angripna besluten inte innebar en kränkning av klagandens grundläggande rättigheter och inte var oproportionerliga, trots att de angripna besluten var vaga och oprecisa. På liknande sätt var kriteriet om kvantitativ och kvalitativ betydelse, som tribunalen uppställde, i sig självt godtyckligt.

Sjätte grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i punkterna 179 och 183 i sin dom, genom att anse att klaganden gav finansiellt stöd till den iranska regeringen med anledning av att den gett ett obligatoriskt bidrag, trots att detta bidrag enbart var en skatt och att klaganden befann sig i samma situation som en enskild skattebetalare.

Sista grunden: Tribunalen underlät att fastställa att rådet hade åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen genom att införa sanktioner mot klaganden på grund av att bolaget gav ett bidrag till den iranska staten och inte mot samtliga företag som är skyldiga att utge detta bidrag.

([1]) Rådets beslut 2012/635/Gusp av den 15 oktober 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 282, s. 58)

([2]) Rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av Gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT 195, s. 39)

([3]) Rådets beslut 2012/35/Gusp av den 23 januari 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 19, s. 22)

([4]) Rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1)

Överklagande ingett den 13 juli 2015 av The National Iranian Gas Company av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 29 april 2015 i mål T-9/13, The National Iranian Gas Company mot rådet

(Mål C-359/15 P)

(2015/C 294/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: The National Iranian Gas Company (ombud: E. Rosenfeld och S. Perrotet, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som meddelats av första avdelningen vid Europeiska unionens tribunal i mål T-9/13, vilken delgavs klaganden den 5 maj 2015, och genom vilken tribunalen ogillade den talan om ogiltigförklaring som ingetts av bolaget National Iranian Gas Company i nämnda mål och förpliktade bolaget att stå samtliga rättegångskostnader,

— bifalla de yrkanden som klaganden framställde i första instans,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden åtta grunder.

Första grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att, i punkt 82 i domen, fastslå att beslut 2012/635 ([1]) hade antagits av rådet i enlighet med artikel 29 FEU med följden, enligt punkt 84, att detta beslut inte behövde uppfylla kraven i artikel 215.2 FEUF. Tribunalen gjorde sig även skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att slå fast, i punkt 90 i domen, att rådet hade rätt att föreskriva om genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 FEUF. Rådet gjorde sig även skyldig till ytterligare en felaktig rättstillämpning genom att anse att villkoren för att tillämpa artikel 291.1 FEUF var uppfyllda. Artikel 215 FEUF är enligt klaganden nämligen det enda tillämpliga förfarandet för restriktiva åtgärder. Artikel 291.2 FEUF kan därmed inte tillämpas, eftersom denna artikel enbart är tillämplig på åtgärder som kräver genomförandeåtgärder. Åtgärder för frysning av tillgångar är, i sig, genomförandeåtgärder. De kan därför inte materiellt sett rymmas inom tillämpningsområdet för artikel 291.2 FEUF. Villkoren för att tillämpa artikel 291.2 FEUF var inte heller uppfyllda, eftersom rådet, i de angripna besluten, inte motiverade användningen av förfarandet i tillräcklig utsträckning.

Andra grunden: Klaganden klandrar även tribunalen för att ha slagit fast att artikel 20.1 c, i beslut 2010/413 ([2]), i dess lydelse enligt beslut 2012/35 ([3]), beslut 2012/635 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 ([4]), inte åsidosatte principerna om rättssäkerhet och rättslig förutsebarhet, proportionalitetsprincipen och rätten till egendom. Kriteriet om kvantitativ och kvalitativ betydelse som avses i punkt 61 i tribunalens dom återfinns inte i de angripna akterna. Tribunalen har därmed skapat det utan något stöd för att kunna konstatera att de angripna akterna är rättsenliga. Dessutom är kriteriet i sig vagt, oprecist och oproportionerligt. Tribunalen gjorde sig således skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att den omständigheten att klaganden betalade ett bidrag till den iranska staten utgör ett stöd i den mening som avses i de angripna akterna.

Tredje grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i punkterna 116 och 117 i dess dom genom att fastslå att de angripna akterna var tillräckligt motiverade, trots att tribunalen själv hade angett, i punkt 115 i nämnda dom, att de angripna akterna inte angav omfattningen av och villkoren för det stöd som klaganden påstås ha utgett. Klaganden har inte heller haft möjlighet att utifrån de angripna akterna förstå varför den har blivit föremål för sanktionsåtgärder, vilket visar på en otillräcklig motivering.

Fjärde grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att, i punkt 141 i den överklagade domen, slå fast att bristen på omprövning av klagandens situation inom utsatt tid inte i sig innebar att det var rättsstridigt att bibehålla klaganden på förteckningen över enheter som omfattas av sanktioner trots att denna skyldighet är strikt objektiv.

Femte grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastslå att de angripna besluten inte innebar en kränkning av klagandens grundläggande rättigheter och inte var oproportionerliga, trots att de angripna besluten var vaga och oprecisa. På liknande sätt var kriteriet om kvantitativ och kvalitativ betydelse, som tribunalen uppställde, i sig självt godtyckligt.

Sjätte grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i punkterna 163 och 164 i sin dom, genom att anse att klaganden gav finansiellt stöd till den iranska regeringen med anledning av att den gett ett obligatoriskt bidrag, trots att detta bidrag enbart var en skatt och att klaganden befann sig i samma situation som en enskild skattebetalare.

Sjunde grunden: Tribunalen underlät att fastställa att rådet hade åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen genom att införa sanktioner mot klaganden på grund av att bolaget gav ett bidrag till den iranska staten och inte mot samtliga företag som är skyldiga att utge detta bidrag.

Åttonde grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att i punkt 159 i sin dom ersätta rådets motivering med sin egen.

([1]) Rådets beslut 2012/635/Gusp av den 15 oktober 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 282, s. 58)

([2]) Rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av Gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT 195, s. 39)

([3]) Rådets beslut 2012/35/Gusp av den 23 januari 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 19, s. 22)

([4]) Rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1)

Överklagande ingivet den 15 juli 2015 av Republiken Frankrike av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 30 april 2015 i mål T-259/13, Frankrike mot kommissionen

(Mål C-373/15 P)

(2015/C 294/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas och C. Candat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— delvis upphäva tribunalens dom av den 30 april 2015 i mål T-259/13, Frankrike mot kommissionen, och

— slutligt avgöra tvisten genom att ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut nr 2013/123/EU om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), garantisektionen vid Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) ([1]) i den del som vissa utgifter som Frankrike haft avseende axel 2 i programmet för landsbygdsutveckling i Frankrike avseende räkenskapsåren 2008 och 2009, eller återförvisa målet till tribunalen för prövning av tvisten, och

— förklara att frågan om rättegångskostnaderna anstår.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar den franska regeringen tre grunder mot den överklagade domen.

Den franska regeringen gör under sin första grund gällande att domstolen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte på eget initiativ pröva grunden avseende åsidosättande av väsentliga formföreskrifter trots att kommissionen inte fattade sitt beslut inom rimlig tid.

Den franska regeringen gör genom sin andra grund gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att kommissionen inte åsidosatte artiklarna 10 och 14 i kommissionens förordning (EG) nr 1975/2006 av den 7 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 i fråga om kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling ([2]) (nedan kallad förordning 1975/2006) när den krävde att de franska myndigheterna skulle räkna djuren vid de kontroller på plats som genomförs inom ramen för ICHN-stödsåtgärder (kompensationsstöd till följd av missgynnande naturförhållanden).

Genom sin tredje grunden anför den franska regeringen att domstolen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att de kontroller på plats som genomförs vid nötkreaturidentifiering eller fårbidrag inte är att betrakta som kontroller på plats enligt artiklarna 12 och följande i förordning 1975/2006 förordningen.

Den överklagade domen måste således upphävas i den mån den första grunden som åberopats av den franska regeringen mot det omtvistade kommissionsbeslutet inte godtas.

([1]) EUT L 67, s 20
([2]) EUT L 368, s 74

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Stahlwerk Bous mot kommissionen

(Mål T-172/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken — Talan om ogiltigförklaring — Begäran om justering av yrkanden — Avsaknad av nya omständigheter — Avvisning)

(2015/C 294/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat C. Renner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Begäran om att yrkandena i förevarande talan skall justeras till att avse kommissionens slutgiltiga beslut C (2014) 8786 av den 25 november 2014, angående statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex2013/NN) tilldelat av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter, avvisas.*

3) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, Kronotex GmbH & Co. KG et Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG et Wacker Chemie AG.*

4) *Stahlwerk Bous GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

5) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 142, 12.5.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – WeserWind mot kommissionen

(Mål T-173/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108.2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat C. Renner)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: inledningsvis X. Lewis, M. Schneider och A. Steinarsdóttir, därefter X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, från Kronotex GmbH & Co. KG och Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG och Wacker Chemie AG.*

3) *WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 142, 12.5.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Dieckerhoff Guss mot kommissionen

(Mål T-174/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108.2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat C. Renner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: inledningsvis X. Lewis, M. Schneider och J. Kaasin, därefter X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013,om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, från Kronotex GmbH & Co. KG och Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG och Wacker Chemie AG.*

3) *Dieckerhoff Guss GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 142, 12.5.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Walter Hundhausen mot kommissionen

(Mål T-175/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108.2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat C. Renner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: inledningsvis X. Lewis, M. Schneider och A. Steinarsdóttir, därefter X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013,om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, från Kronotex GmbH & Co. KG och Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG och Wacker Chemie AG.*

3) *Walter Hundhausen ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 142, 12.5.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Georgsmarienhütte mot kommissionen

(Mål T-176/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108.2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken — Talan om ogiltigförklaring — Begäran om justering av yrkanden — Avsaknad av nya omständigheter — Avvisning)

(2015/C 294/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat C. Renner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: inledningsvis X. Lewis, M. Schneider och C. Howdle, därefter X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013,om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Begäran om att yrkandena i förevarande talan skall justeras till att avse kommissionens slutgiltiga beslut C (2014) 8786 av den 25 november 2014, angående statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex2013/NN) tilldelat av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter, avvisas.*

3) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, från Kronotex GmbH & Co. KG och Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG och Wacker Chemie AG.*

4) *Georgsmarienhütte GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

5) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 142, 12.5.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Harz Guss Zorge mot kommissionen

(Mål T-177/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder antagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken — Talan om ogiltigförklaring — Begäran om justering av yrkanden — Avsaknad av nya omständigheter — Avvisning)

(2015/C 294/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat C. Renner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: inledningsvis X. Lewis, M. Schneider och A. Steinarsdóttir, därefter X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013,om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Begäran om att yrkandena i förevarande talan skall justeras till att avse kommissionens slutgiltiga beslut C (2014) 8786 av den 25 november 2014, angående statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex2013/NN) tilldelat av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter, avvisas.*

3) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, från Kronotex GmbH & Co. KG och Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG och Wacker Chemie AG.*

4) *Harz Guss Zorge GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

5) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 142, 12.5.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Friedrich Wilhelms-Hütte mot kommissionen

(Mål T-178/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder antagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim-an-der Ruhr, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska Kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat C. Renner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: inledningsvis X. Lewis, M. Schneider och J. Kaasin, därefter X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013,om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, par Kronotex GmbH & Co. KG et Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG och Wacker Chemie AG.*

3) *Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 142, 12.5.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Schmiedewerke Gröditz mot kommissionen

(Mål T-179/14) (1)

(Statligt stöd — Åtgärder antagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/67)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat C. Renner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: X. Lewis, M. Schneider och G. Mathisen, därefter X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, från Kronotex GmbH & Co. KG och Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG och Wacker Chemie AG.*

3) *Schmiedewerke Gröditz GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 142, 12.5.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Schmiedag mot kommissionen

(Mål T-183/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken — Talan om ogiltigförklaring — Begäran om justering av yrkanden — Avsaknad av nya omständigheter — Avvisning)

(2015/C 294/68)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schmiedag GmbH (Hagen, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Eftas tillsynsmyndighet (ombud: inledningsvis X. Lewis, M. Schneider och C. Howdle, därefter X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali och C. Perrin)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Begäran om att yrkandena i förevarande talan skall justeras till att avse kommissionens slutgiltiga beslut C (2014) 8786 av den 25 november 2014, angående statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex2013/NN) tilldelat av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter, avvisas.*

3) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Flachglas Torgau GmbH och Saint-Gobain Isover G +H AG, från Kronotex GmbH & Co. KG et Kronoply GmbH, från Bayer MaterialScience AG, från Sabic Polyolefine GmbH, från Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH, samt från Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG och Wacker Chemie AG.*

4) *Schmiedag GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

5) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 142, 12.5.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Deutsche Edelstahlwerke mot kommissionen

(Mål T-230/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och H. Janssen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningen om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Deutsche Edelstahlwerke GmbH ska bära sina rättegångskostander, samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 223, 14.7.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – ArcelorMittal Hamburg m.fl. mot kommissionen

(Mål T-235/14) (1)

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Tyskland), ArcelorMittal Bremen GmbH, som har trätt istället för Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Tyskland), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Tyskland) och ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (ombud: advokaterna H. Janssen et G. R. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *ArcelorMittal Hamburg GmbH, ArcelorMittal Bremen GmbH, ArcelorMittal Hochfeld GmbH och ArcelorMittal Ruhrort GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Kronotex och Kronoply mot kommissionen

(Mål T-236/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Tyskland) och Kronoply GmbH (Heiligengrabe, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. R. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Kronetex GmbH & Co. KG och Kronoply GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 223, 14.7.2014

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Steinbeis Papier mot kommissionen

(Mål T-237/14) (1)

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. R. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Steinbeis Papier GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Schumacher Packaging mot kommissionen

(Mål T-265/14) (1)

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. R. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Schumacher Packaging GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Grupa Azoty ATT Polymers mot kommissionen

(Mål T-270/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och S. Kobes)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Grupa Azoty ATT Polymers GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – P-D Glasseiden m.fl. mot kommissionen

(Mål T-272/14) (1)

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/75)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Tyskland), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Tyskland), P-D Industriegesellschaft mbH (Wilsdruff, Tyskland) och Glashütte Freital GmbH (Freital, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. R. Engel)

Svarande: Europeiska Kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *P-D Glasseiden GmbH Oschatz, P-D Interglas Technologies GmbH, P D Industriegesellschaft mbH och Glashütte Freital GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Drahtwerk St. Ingbert m.fl. mot kommissionen

(Mål T-275/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/76)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (Sankt Ingbert, Tyskland), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Tyskland), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Tyskland), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Tyskland), Stahlguss Saar GmbH (Sankt Ingbert) och Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och H. Janssen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Drahtwerk St. lngbert GmbH, DWK Drahtwerk Köln GmbH, Kalksteingrube Auersmacher GmbH, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH, Stahlguss Saar GmbH och Zentralkokerei Saar GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Flachglas Torgau m.fl. mot kommissionen

(Mål T-276/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/77)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Tyskland), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Tyskland) och Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och H. Janssen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna A. Luke och C. Maurer)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Flachglas Torgau GmbH, Saint-Gobain Isover G+H AG och Saint-Gobain Oberland AG ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Ineos Manufacturing Deutschland m.fl. mot kommissionen

(Mål T-280/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/78)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Köln, Tyskland), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Tyskland) och Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Arhold, L. Petersen, F. A. Wesche, N. Wimmer och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna C. von Donat och G. Quardt)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH och Ineos Vinyls Deutschland GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Fels-Werke mot kommissionen

(Mål T-281/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/79)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fels-Werke GmbH (Goslar, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Arhold, N. Wimmer, F. A. Wesche, L. Petersen och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna C. von Donat och G. Quardt)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Fels-Werke GmbH sksa bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Bayer MaterialScience mot kommissionen

(Mål T-282/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/80)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Tyskland) (ombud:advokaterna C. Arhold, L. Petersen, F.-A. Wesche, N. Wimmer och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna C. von Donat och G. Quardt)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Bayer MaterialScience AG ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Advansa m.fl. mot kommissionen

(Mål T-283/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/81)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Advansa GmbH (Hamm, Tyskland), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Tyskland), Aurubis AG (Hamburg, Tyskland), Cabb GmbH (Gersthofen, Tyskland), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Tyskland), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Brunsbüttel, Tyskland), Clariant Produkte (Tyskland) GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Tyskland), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Tyskland), Dralon GmbH (Dormagen, Tyskland), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Tyskland), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Tyskland), ISP Marl GmbH (Marl, Tyskland), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Sulzbach, Tyskland), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Sulzbach), Nabaltec AG (Schwandorf, Tyskland), Siltronic AG (München, Tyskland), Trevira GmbH (Bobingen, Tyskland), Wacker Chemie AG (München) och Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Arhold, L. Petersen, F. A. Wesche, N. Wimmer och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokaterna C. von Donat och G. Quardt)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, Cabb GmbH, CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dow Olefinverbund GmbH, Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dralon GmbH, Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG, Hahl Filaments GmbH, ISP Marl GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG, Trevira GmbH, Wacker Chemie AG och Westfalen Industriegase GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2015 – Vinnolit mot kommissionen

(Mål T-318/14) ([1])

(Statligt stöd — Åtgärder vidtagna av Tyskland till stöd för elektricitet producerad genom förnybara energikällor och elintensiva företag — Beslut om att inleda förfarande enligt artikel 108. 2 FEUF — Slutgiltigt beslut har fattats efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2015/C 294/82)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Tyskland) (ombud: advokat M. Geipel)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer, biträdda av advokat H. Wollmann)

Saken

Begäran om partiell ogiltigförklaring av kommissionens slutgiltiga beslut C (2013) 4424 av den 18 december 2013 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108. 2 FEUF med anledning av åtgärder vidtagna av Förbundsrepubliken Tyskland till stöd för elektricitet från förnybara energikällor och energiintensiva konsumenter (Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om intervention från Eftas tillsynsmyndighet.*

3) *Vinnolit GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

4) *Eftas tillsynsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 223, 14.7.2014.

Talan väckt den 1 april 2015 – Brinkmann (Steel Trading) m.fl. mot kommissionen och and ECB

(Mål T- T-161/15)

(2015/C 294/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Brinkmann (Steel Trading) Ltd (London, Förenade kungariket), Dalmar investments Ltd (Tortola, Brittiska Jungfruöarna), Darlows Consultants Ltd (Nassau, Bahamas), Forestborne Ltd (Tortola), International Corporate Management Company SA (Luxemburg, Luxemburg), Kraxis Investments Ltd (Nicosia, Cypern), Magnamox Management Ltd (Nicosia); Megamatic Technologies Ltd (Nicosia); Windward Yachting Ltd (Sliema, Malta), Chupit Ltd (Nicosia), Coburg Investments (Overseas) Ltd (Nicosia), First Trade International Ltd (Tortola), Fitinvest Ltd (Limassol, Cypern), Halman Consultants (Overseas) Ltd (Tortola), Limtan Investments Ltd (Lanarca, Cypern), Minnesota Trading Ltd (Nicosia), Protoconsult Ltd (Nicosia), Transcoal Trading Ltd (Nicosia) och Veft Management Ltd (Nicosia) (ombud: R. Nowinski, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska Centralbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förplikta Europeiska unionen att ersätta den skada som sökandena har lidit till följd av antagandet och tillämpandet av Samförståndsavtalet om särskilda villkor för den ekonomiska politiken, till de belopp som angetts i ansökan varigenom talan väcktes eller till ett belopp som tribunalen finner lämpligt, och

— förplikta unionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 18 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) och artikel 21.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna i den mån kommissionen och centralbanken agerade rättsstridigt genom att diskriminera Cypern och därmed direkt diskriminerade de som innehar medel i cypriotiska banker.

2. Andra grunden: Kommissionen och centralbanken agerade rättsstridigt i den mån de åsidosatte kontoinnehavarnas rätt till egendom enligt stadgan om de grundläggande rättigheterna.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen i den mån kommissionen och centralbanken agerade rättsstridigt genom att de åsidosatte proportionalitetsprincipen vid utformandet av samförståndsavtalet i enlighet med den Europeiska stabilitetsmekanismen.

Talan väckt den 19 maj 2015 – Almaz-Antey mot rådet

(Mål T-255/15)

(2015/C 294/84)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: OAO Concern PVO Almaz-Antey (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaterna C. Stumpf och A. Haak)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/432 av den 13 mars 2015 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 70, 2015, s. 47) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/427 av den 13 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 70, 2015, s. 1), i den mån åtgärderna avser sökanden,

— fastställa att rådet ska bära sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

— Första grunden: Rådet har underlåtit att ge en tillräcklig motivering till varför sökanden upptogs i förteckningen över personer, enheter och organ som är föremål för restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Ukraina.

— Andra grunden: Rådet gjorde en uppenbart felaktig bedömning när det bedömde att något av kriterierna för att upptas i förteckningen över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna var uppfyllt i sökandens fall.

— Tredje grunden: Rådets beslut åsidosätter proportionalitetsprincipen.

— Fjärde grunden: Hela rådets resonemang uppfyller inte villkoren för restriktiva åtgärder.

— Femte grunden: Rådet har utan motivering eller proportionalitet åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter, inbegripet sökandens rätt till försvar och ett effektivt domstolsskydd.

Talan väckt den 22 maj 2015 – Kiselev mot rådet

(Mål T-262/15)

(2015/C 294/85)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dmitry Konstantinovich Kiselev (Korolev, Ryssland) (ombud: T. Otty och B. Kennelly, barristers, och J. Linneker, solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/432 av den 13 mars 2015 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende samt rådets genomförandeförordning (EU) 2015/427 av den 13 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i den mån som det berör sökanden, och

— förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Uppenbart felaktig bedömning vid fastställandet av att sökanden uppfyllde de kriterier som anges i artikel 1.1 i beslutet (i dess ändrade lydelse) och artikel 2.1 i förordningen (i dess ändrade lydelse).

   — Sökanden har anfört att det är nödvändigt att kriterierna för uppförande i förteckningen i beslutet och förordningen tolkas i enlighet med rätten till yttrandefrihet för att säkerställa överensstämmelse med artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 10 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Enligt sökanden kräver kriteriet att en person ”aktivt stöder” den ryska regeringens politik med avseende på Ukraina att personen har ett större inflytande över den relevanta politiken och inte bara uttrycker en åsikt i ett journalistiskt sammanhang. Sökanden har gjort gällande att han bara är journalist och chef för ett medieföretag och därmed varken har det inflytande som krävs eller konkret kan påverka och ansvarar för situationen i Ukraina. Sökanden har aldrig sagt att han stöder ”utplaceringen av ryska trupper i Ukraina” såsom rådet har gjort gällande.

2. Andra grunden: Åsidosättande av yttrandefriheten.

   — Enligt sökanden straffar de restriktiva åtgärderna honom för politiska åsikter som han har uttryckt i egenskap av journalist och kommentator. De begränsar också hans möjlighet att utöva rätten till yttrandefrihet samt att driva den nyhetsbyrå (Rossiya Segodnya) som han är chef för. Enligt sökanden motiverar den omständigheten att rådet ogillar innehållet i vissa av sökandens reportage inte i sig restriktioner. Det finns inte heller några bevis för att han har uppmanat till våld eller gjort någonting som motiverar att hans yttrandefrihet begränsas.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar och ett effektivt domstolsskydd.

   — Sökanden har anfört att ”verklig och trovärdig bevisning” eller ”konkret bevisning och konkreta upplysningar” till stöd för vidtagandet av restriktiva åtgärder mot honom inte har framlagts. Enligt sökanden fick han ta del av rådets ”bevisning” (och då bara till viss del) först efter det att han på nytt hade uppförts i förteckningen.

4. Fjärde grunden: Rådet har inte anfört tillräckliga skäl för uppförandet av sökanden i förteckningen.

   — Enligt sökanden är de skäl som anförts alltför vaga och identifierar inte det verkliga och specifika skälet för vidtagandet av restriktiva åtgärder gentemot sökanden.

5. Femte grunden: (anförd i andra hand) Rådet har agerat rättsstridigt (i den mån som kriteriet för uppförande i förteckningen medger att sökandens rätt till yttrandefrihet åsidosätts).

   — Sökanden har anfört att för det fall kriteriet, i motsats till vad som görs gällande i första grunden, ska tolkas så att fysiska personer som är verksamma inom media kan uppföras i förteckningen enbart med anledning av att de gett uttryck för politiska åsikter som rådet ogillar, saknar kriteriet egen rättslig grund och/eller är oproportionerligt i förhållande till beslutets och förordningens mål.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Ryssland.

   — Sökanden har gjort gällande att inga skäl har anförts till stöd för åsidosättandet av artikel 52 i partnerskaps- och samarbetsavtalet vad avser begränsningen av den fria rörligheten för (bland annat) sökandens tillgångar och att ingen ansats har gjorts för att sammankalla samarbetsrådet enligt artikel 90.

Talan väckt den 29 maj 2015 – Hmicho mot rådet

(Mål T-275/15)

(2015/C 294/86)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Samir Hmicho (Poole, Förenade kungariket) (ombud: V. Davies, Solicitor, och T. Eicke, QC)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut 2015/255/Gusp av den 31 maj 2013 om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 147, s. 14), och/eller rådets genomförandebeslut (Gusp) 2015/383 av den 6 mars 2015 om genomförande av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 64, s. 41), och/eller rådets genomförandebeslut (Gusp) 2015/784 av den 19 maj 2015 om genomförande av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 124, s. 13), i den del de avser sökanden,

— ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 36/2012 av den 18 januari 2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 16, s. 1), och/eller rådets genomförandeförordning (EU) 2015/375 av den 6 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 124, s. 1), och/eller rådets genomförandeförordning (EU) 2015/780 av den 19 maj 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 64, s. 10), i den del de avser sökanden,

— ogiltigförklara rådets beslut, som ingår i dess skrivelse av den 20 maj 2015, med ärendenummer SGS15/06024, om fastställande av angivandet av sökanden och ”ändring av uppgifterna om [sökanden] som anges i rådets genomförandebeslut och förordning”,

— förplikta Europeiska unionen att ersätta sökanden, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Det saknas rättslig grund för de restriktiva åtgärderna mot sökanden och/eller det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning, eftersom det inte finns något rationellt samband mellan sökanden och de individer som avses med de restriktiva åtgärder som antagits av unionen, nämligen de personer som drar nytta av eller stöder den syriska regimen.

2. Andra grunden: Rådets beslut 2013/255/Gusp, 2015/383 och 2015/784, rådets förordningar nr 36/2012, nr 2015/375 och nr 2015/780, och/eller beslutet av den 20 maj 2015 åsidosätter sökandens grundläggande rättigheter, vilka skyddas enligt EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och/eller Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, inklusive sökandens rätt till människans värdighet, rätt till god förvaltning, inklusive rätten till försvar, motiveringsskyldighet och oskuldspresumtion, rätt till ett effektivt rättsmedel och en rättvis domstol, rätt till respekt för sökandens privatliv och familjeliv, näringsfrihet och sökandens rätt till egendom.

Överklagande ingett den 1 juni 2015 av Europeiska utrikestjänsten (EEAS) av den dom som personaldomstolen meddelade den 18 mars 2015 i mål F-51/14

(Mål T-278/15 P)

(2015/C 294/87)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska utrikestjänsten (EEAS) (ombud: S. Marquardt och M. Silva)

Övrig part i målet: KL (Bryssel, Belgien)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— upphäva personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 18 mars 2015 i mål F-51/14,

— bifalla de yrkanden som framställts i första instans,

— förplikta svaranden i målet om överklagande att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden sex grunder, varav vissa avser betygssättningssystemet och andra systemet för befordran.

— Betygssättningssystemet

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 43 i tjänsteföreskrifterna, av bestämmelserna om fördelningen av bevisbördan, av förbudet att döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*) och klagandens rätt till försvar.

2. Andra grunden: Åsidosättande av gränserna för domstolsprövningen. Klaganden har hävdat att personaldomstolen vid flera tillfällen i den överklagade domen gick utöver gränserna för sin prövningsrätt och att det verkade som om personaldomstolen ville ålägga klaganden ett visst betygssättningssystem.

3. Tredje grunden: Felaktig rättstillämpning, eftersom ett bedömningssystem utan siffror inte är objektivt och åsidosättande av artikel 43 i tjänsteföreskrifterna.

— Systemet för befordran

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av förbudet att döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*) och klagandens rätt till försvar.

5. Femte grunden: Åsidosättande av bestämmelserna om fördelningen av bevisbördan.

6. Sjätte grunden: Felaktig rättstillämpning, eftersom klaganden åsidosatt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

Talan väckt den 3 juni 2015 – Vakakis mot kommissionen

(Mål T-292/15)

(2015/C 294/88)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Vakakis International – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Aten, Grekland) (ombud: B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel och E. Bertolotto, lawyers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förplikta kommissionen att ersätta all skada som sökanden lidit enligt artikel 340 FEUF på grund av kommissionens rättsstridiga agerande under det ifrågavarande upphandlingsförfarandet, inklusive:

  — kostnader och utgifter under hela anbudsförfarandet,

  — kostnader för överklagandet av anbudsförfarandet,

  — förlust av intäkter,

  — förlust av möjligheter, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen åsidosatte likabehandlingsprincipen, principen om god förvaltning och principen om skydd för berättigade förväntningar såsom dessa fastställs i rådets förordning nr 1605/2002 och vägledningen ”Practical Guide to contract procedures for EU external actions” (”PRAG”) genom att underlåta att i tillräcklig mån övervaka anbudsförfarandet och direkt utreda samt tillhandahålla fullständiga upplysningar om utredningen av de klagomål som Vakakis anfört.

2. Andra grunden: Sökanden har lidit skada på grund av kommissionens bristfälliga förvaltning och beslutet att tilldela Agriconsulting kontraktet.

3. Tredje grunden: Sökanden har lidit skada på grund av kommissionens bristfälliga förvaltning och åsidosättande av allmänna unionsrättsliga principer avseende likabehandling, god förvaltning, skyddet för berättigade förvaltningar samt åsidosättande av artikel 94 i rådets förordning nr 1605/2002 och avsnitt 2.3.6. i vägledningen.

Talan väckt den 5 juni 2015 – European Union Copper Task Force mot kommissionen

(Mål T-310/15)

(2015/C 294/89)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Union Copper Task Force (Essex, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna C. Fernández Vicién och I. Moreno-Tapia Rivas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/408 av den 11 mars 2015 om genomförande av artikel 80.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upprättande av en förteckning över kandidatämnen för substitution, i den mån det avser kopparlegeringar, och

— förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna med anledning av detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/408 av den 11 mars 2015 om genomförande av artikel 80.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upprättande av en förteckning över kandidatämnen för substitution har antagits utan giltig rättslig grund, eftersom förordning nr 1107/2009, särskilt artikel 24 samt punkt 4 i bilaga II, strider mot unionsrätten.

   — Klaganden anför att vetenskapliga bevis indikerar att ett ämnes persistenta, bioackumulerande och toxiska (PBT) egenskaper, särskilda de persistenta egenskaperna, inte är lämpliga kriterier för koppar.

— Vidare är tillämpningen av PBT-kriterier på oorganiska ämnen enligt klaganden inte förenligt med annan lagstiftning som genomförts rörande reglerade kemiska ämnen.

— Slutligen hävdar klaganden att tillämpningen av PBT-kriterier på kopparlegeringar vad gäller kandidatämnen för substitution går utöver vad som krävs för att uppnå målen med förordning nr 1107/2009 och att den förordningen utgör en feltolkning av försiktighetsprincipen.

2. Andra grunden: I andra hand hävdar klaganden att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att låta genomförandeförordning 2015/408 omfatta kopparlegeringar.

Talan väckt den 11 juni 2015 – Republiken Polen mot kommissionen

(Mål T-316/15)

(2015/C 294/90)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 31 mars 2015 (delgivet under nr C(2015) 2230) om avslag på ansökan om ekonomiskt stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till förmån för det större projektet ”Utveckling av innovativa tjänster vid Gemensamma servicecentret IBM i Wrocław” som ingår i det operativa programmet för ”innovativ ekonomi” vilket omfattas av strukturstödet för målet ”konvergens i Polen”, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har tolkat artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 1080/2006 ([1]) felaktigt genom att anse att investeringar som syftar till att skapa gemensamma servicecenter, i synnerhet användning av sakkunniga på området för informationsteknologi som utvecklar innovativa tjänster, inte utgör ”produktiva investeringar som bidrar till att skapa och bevara varaktig sysselsättning” i den mening som avses i denna bestämmelse och att de följaktligen inte kan medfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden.

2. Andra grunden: Kommissionen har tolkat reglerna för stödberättigande och medfinansiering av Europeiska regionala utvecklingsfonden felaktigt genom att anse att endast investeringar som har en ”avgörande innovationspotential” kan medfinansieras. Det har dessutom gjorts en felaktig tolkning av projektet, eftersom kommissionen har bedömt att det inte är förenligt med det prioriterade området för det fjärde operativa programmet för ”innovativ ekonomi”, med motiveringen att det saknade innovativ karaktär.

3. Tredje grunden: Projektet har bedömts felaktigt, eftersom kommissionen drog slutsatsen att det saknades motivering för att bevilja det offentliga stödet. Det har dessutom gjorts en felaktig tolkning av reglerna för stödberättigande och medfinansiering av Europeiska regionala utvecklingsfonden, eftersom kommissionen har ansett att utbetalning av utdelning enligt bestämmelserna för projektet utgör hinder för stödberättigande och medfinansiering.

4. Fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt principen om lojalt samarbete och artikel 41.2 i förordning (EG) nr 1083/2006 genom att uppenbart överskrida fristen för att pröva projektet, genom att under denna prövning anta ett annat tillvägagångssätt såvitt avser finansieringsmöjligheterna för investeringar på tjänsteområdet och genom att bortse från de polska myndigheternas förklaringar avseende projektets innovativa karaktär.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999 (EUT L 210, s. 1).

Talan väckt den 16 juni 2015 – Ocean Capital Administration m.fl. mot rådet

(Mål T-332/15)

(2015/C 294/91)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), First Ocean Administration GmbH (Hamburg), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Second Ocean Administration GmbH (Hamburg), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Third Ocean Administration GmbH (Hamburg), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburg), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburg), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), IRISL Maritime Training Institute (Teheran, Iran), Kheibar Co. (Teheran), Kish Shipping Line Manning Co. (Kish Island, Iran) (ombud: P. Moser, QC, E. Metcalfe, barrister, och M. Taher, solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förklara att rådets beslut 2013/497/Gusp av den 10 oktober 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp och rådets förordning (EU) nr 971/2013 av den 10 oktober 2013 om ändring av förordning (EU) nr 267/2012 (EUT L 272, s. 1) om restriktiva åtgärder mot Iran inte ska tillämpas, med anledning av invändningen om rättsstridighet,

— ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/556 av den 7 april 2015 om ändring av rådets beslut 2010/413/Gusp (EUT L 92, s. 101) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/549 av den 7 april 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 (EUT L 92, s. 12) om restriktiva åtgärder mot Iran, i den mån dessa är tillämpliga gentemot sökandena,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Sökandena framställer en invändning om rättsstridighet i enlighet med artikel 277 FEUF, och gör gällande att rådets beslut 2013/497/Gusp av den 10 oktober 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp och rådets förordning (EU) nr 971/2013 av den 10 oktober 2013 om ändring av förordning (EU) nr 267/2012 (EUT L 272, s. 1) om restriktiva åtgärder mot Iran, inte ska tillämpas.

   Sökandena anför att kriteriet som antagits i nämnda beslut och förordning, för det första, saknar adekvat rättslig grund, för det andra, saknar stöd i de faktiska omständigheterna, eftersom tribunalen i mål T-489/10, IRISL mot rådet, ECLI:EU:T:2013:453 fann att Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) inte hade åsodosatt de restriktiva åtgärder som säkerhetsrådet vidtagit, för det tredje, åsidosätter sökandenas rätt till ett effektivt rättsmedel och principerna *ne bis in idem* och *res judicata*, för det fjärde, diskriminerar enheter som IRISL påstås äga eller kontrollera utan motivering eller proportionalitet, för det femte, åsidosätter sökandenas rätt till försvar, för det sjätte, åsidosätter, utan motivering eller proportionalitet, andra grundläggande rättigheter som sökandena har, inbegripet deras äganderätt, rätten att driva verksamhet och rätten till respekt för deras renommé, och, för det sjunde, innebär maktmissbruk från rådets sida, eftersom rådet helt enkelt på nytt har tillämpat samma restriktiva åtgärder för sökandena, i strid med en bindande dom från tribunalen.

2. Andra grunden: Sökandena gör gällande, som grund för ogiltigförklaring i enlighet med artikel 263 FEUF, att rådets beslut (Gusp) 2015/556 av den 7 april 2015 om ändring av rådets beslut 2010/413/Gusp (EUT L 92, s. 101) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/549 av den 7 april 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 (EUT L 92, s. 12) om restriktiva åtgärder mot Iran, i den mån dessa är tillämpliga på sökandena, ogiltigförklaras.

   Sökandena gör gällande att nämnda beslut och genomförandeförordning, för det första, saknar en adekvat rättslig grund, för det andra, innehåller uppenbart oriktiga bedömningar, för det tredje, saknar tillräckligt stöd i de faktiska omständigheterna, för det fjärde, åsidosätter sökandenas rätt till ett försvar och deras rätt till motivering, för det femte, åsidosätter sökandenas rätt till ett effektivt rättsmedel, principen *ne bis in idem* och den allmänna principen om berättigade förväntningar och, för det sjätte, utan motivering eller proportionalitet åsidosätter sökandenas grundläggande rättigheter, särskilt deras äganderätt och rätten att driva verksamhet.

Överklagande ingett den 25 juni 2015 – Windrush Aka mot harmoniseringskontoret – Dammers (The Specials)

(Mål T-336/15)

(2015/C 294/92)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Windrush Aka LLP (London, Förenade kungariket) (ombud: S. Malynicz, barrister, och S. Britton, solicitor)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Jerry Dammers (London, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av det omstridda varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omstritt varumärke: Gemenskapsordmärket ”The Specials” – gemenskapsvarumärke nr 3 725 082

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 18 mars 2015 i ärende R 1412/2014-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta harmoniseringskontoret att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grund

— Åsidosättande av artiklarna 15.1 och 15.2 i förordning nr 207/2009.

Överklagande av den 29 juni 2015 – Bach Flower Remedies mot harmoniseringskontoret – Durapharma (RESCUE)

(Mål T-337/15)

(2015/C 294/93)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Klagande: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Förenade kungariket) (ombud: I. Fowler, solicitor)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Durapharma ApS (Stenstrup, Danmark)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av det omstridda varumärket: Klaganden

Omstritt varumärke: Gemenskapsordmärket ”RESCUE” – Gemenskapsvarumärke nr 6 473 755

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Ogiltighetsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 26 mars 2015 i ärende R 2551/2013-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringskontoret, eller motparten vid överklagandenämnden för det fall att det bolaget skulle intervenera, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 52.1 a jämförd med artikel 7.1 b-c och 7.3 i förordning nr 207/2009.

Överklagande av den 30 juni 2015 – CG mot harmoniseringskontoret – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)

(Mål T-349/15)

(2015/C 294/94)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Klagande: CG verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Tyskland) (ombud: advokat T. Körber)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Perry Ellis International Group Holdings Limited (Nassau, Bahamas)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omstritt varumärke: Figurmärke i svart och vitt innehållande ordelementen ”P PRO PLAYER” – Registreringsansökan nr 10 889 764

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 28 april 2015 i ärende R 2439/2014-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande av den 30 juni 2015 – Alpex Pharma mot harmoniseringskontoret – Astex Pharmaceuticals (ASTEX)

(Mål T-355/15)

(2015/C 294/95)

Ansökan är avfattad påengelska

Parter

Klagande: Alpex Pharma SA (Mezzovico-Vira, Schweiz) (ombud: advokaterna C. Bacchini och M. Mazzitelli)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Astex Pharmaceuticals, Inc. (Pleasanton, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omstritt varumärke: Gemenskapsordmärket ”ASTEX” – Registreringsansökan nr 10 805 281

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 28 april 2015 i ärende R 593/2014-2

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringskontoret, och motparten vid överklagandenämnden för det fall att det bolaget skulle intervenera, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 3 juli 2015 – Arrom Conseil mot harmoniseringskontoret – Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci)

(Mål T-358/15)

(2015/C 294/96)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Arrom Conseil (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna C. Herissay Ducamp och J. Blanchard)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Puig France SAS (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omstritt varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementen ”Roméo has a gun by Romano Ricci” – Registreringsansökan nr 11 193 604

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 26 mars 2015 i ärende R 1020/2014-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— delvis ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artiklarna 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 3 juli 2015 – Arrom Conseil mot harmoniseringskontoret – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)

(Mål T-359/12)

(2015/C 294/97)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Arrom Conseil (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna C. Herissay Ducamp och J. Blanchard)

Svarande: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Nina Ricci SARL (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omstritt varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementen ”Roméo has a gun by Romano Ricci” – Registreringsansökan nr 11 193 604

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 13 april 2015 i ärende R 1021/2014-1

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— delvis ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 3 juli 2015 – Choice mot harmoniseringskontoret (Choice chocolate & ice cream)

(Mål T-361/15)

(2015/C 294/98)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Choice sp. z o.o. (Legnica, Polen) (ombud: advokaten T. Mielke)

Svarande: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementet ”Choice chocolate & ice cream” – Registreringsansökan nr 12 644 423

Angripet beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 30 april [2015] i ärende R 2221/2014-5

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 1 juli 2015 – Lacamanda Group mot harmoniseringskontoret – Woolley (HENLEY)

(Mål T-362/15)

(2015/C 294/99)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: The Lacamanda Group Ltd (Manchester, Förenade kungariket) (ombud: C. Scott, barrister)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Nigel Woolley (Braceborough, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket ”HENLEY” – Gemenskapsvarumärke nr 4 743 563

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av den fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 24 april 2015 i ärende R 2255/2012-4

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 26 juni 2015 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-92/15)

(2015/C 294/100)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna L. Levi och A. Tymen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av dels beslutet om att omvärdera sökandens bestående partiella invaliditet, dels beslutet att delvis avslå sökandens klagomål och begäran om ersättning för den ekonomiska och ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet av den 6 oktober 2014 i den mån detta endast fastställer sökandens bestående partiella invaliditet till 68,5 procent,

— ogiltigförklara beslutet av den 18 mars 2015 att delvis avslå sökandens klagomål av den 13 januari 2015,

— besluta om ersättning för den ekonomiska skada sökanden lidit,

— besluta om ersättning för den ideella skada sökanden lidit, uppskattad till 110 000 euro,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 30 juni 2015 – ZZ mot EEAS

(Mål F-94/15)

(2015/C 294/101)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten (EEAS)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av ett beslut i vilket sökandens bestridande av valresultatet till EEAS:s personalkommitté lämnas utan bifall.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 23 april 2015 om godkännande av valet till EEAS:s personalkommitté, vars resultat publicerades 17 mars 2015, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 1 juli 2015 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-95/15)

(2015/C 294/102)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av det slutliga beslutet om överföring av sökandenas pensionsrättigheter till unionens pensionssystem med tillämpning av de nya genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— fastställa att artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig,

— ogiltigförklara beslutet av den 6 november 2014, som fattats med tillämpning av de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011, varigenom överföringen av de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat innan denne tillträdde sin tjänst vid unionen fastställdes, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 1 juli 2015 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-96/15)

(2015/C 294/103)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av förslaget om överföring av sökandens pensionsrättigheter till unionens pensionssystem, i vilket de nya allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna tillämpades och yrkande om att svaranden ska utge ett symboliskt skadestånd på 1 euro för den skada sökanden påstår sig ha lidit

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— fastställa att artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna av den 15 juli 2011 och artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskriftera är rättstridiga,

— ogiltigförklara beslutet av den 3 oktober 2014 om omräkning av de pensionsrättigheter som sökanden intjänat innan han trädde i tjänst vid en överföring av dessa rättigheter till unionsinstitutionernas pensionssystem med tillämpning av de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i tjänsteföreskrifterna av den 15 juli 2011

— i andra hand, förplikta Europeiska kommissionen att utge ett symboliskt skadestånd för en skada som sökanden har lidit, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 1 juli 2015 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-97/15)

(2015/C 294/104)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av det slutliga beslutet om överföring av sökandens pensionsrättigheter till unionens pensionssystem, vilket antagits med tillämpning av de nya allmänna genomförandebestämmelserna av den 3 mars 2011 till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— förklara att artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig,

— ogiltigförklara beslutet av den 14 oktober 2014 om bekräftelse på överföringen av de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat innan denne trädde i tjänst, vilket antagits med tillämpning av de allmänna genomförandebestämmelserna av den 3 mars 2011 till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna,

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 3 juli 2015 – ZZ mot parlamentet

(Mål F-98/15)

(2015/C 294/105)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna L. Levi och A. Tymen)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet av den 18 juli 2014 – genom vilket sökandens tjänsteställning som enhetschef fastställs – på grund av att det däri inte fastställs att ställningen som enhetschef ska tillerkännas retroaktivt och att den höjning av grundlönen som är hänförlig till sökandens tjänst (managementersättning) ska beviljas retroaktivt, och skadestånd för den ekonomiska och ideella skada som påstås ha lidits.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara artikel 2 i beslutet av den 18 juli 2014, i den del det fastställs att den höjning av grundlönen som är hänförlig till utnämningen av sökanden som enhetschef ska gälla först från och med en niomånadersperiod.

— ogiltigförklara beslutet av den 20 mars 2015, som mottogs den 24 mars 2015, om avslag på sökandens klagomål av den 29 augusti 2014,

— förordna om ersättning för sökandens ekonomiska och ideella skada, och

— i vart fall förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV